

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 12 marca 2009 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych,
jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie²⁾**

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373, Nr 247, poz. 1844, z 2008 r. Nr 145, poz. 914, Nr 199, poz. 1227, Nr 206, poz. 1287, Nr 210, poz. 1321 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, z 2003 r. Nr 33, poz. 270, z 2004 r. Nr 109, poz. 1156 oraz z 2008 r. Nr 201, poz. 1238 i Nr 228, poz. 1514), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) budynku użyteczności publicznej – należy przez to rozumieć budynek przeznaczony na potrzeby administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym, oraz inny budynek przeznaczony do wykonywania podobnych funkcji; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny,”

b) pkt 15 - 18 otrzymują brzmienie:

„15) poziomie terenu – należy przez to rozumieć przyjętą w projekcie rzędną terenu w danym miejscu działki budowlanej,

16) kondygnacji – należy przez to rozumieć poziomą, nadziemną lub podziemną część budynku, zawartą pomiędzy powierzchnią posadzki na stropie lub najwyższej położonej warstwy podłogowej na gruncie, a powierzchnią posadzki na stropie, bądź warstwy osłaniającej izolację cieplną stropu, znajdującego się nad tą częścią budynku, przy czym za kondygnację uważa się także poddasze z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi oraz poziomą część budynku stanowiącą przestrzeń na urządzenia techniczne, mającą średnią wysokość w świetle większą niż 2 m; za kondygnację nie uznaje się nadbudówek ponad dachem, takich jak maszynownia dźwigu, centrala wentylacyjna, klimatyzacyjna lub kotłownia,

-
- 1) Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 216, poz. 1594);
 - 2) Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 8 maja 2008 r., pod numerem 2008/0185/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. WE L 204 z 21 lipca 1998 r., z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

17) kondygnacji podziemnej – należy przez to rozumieć kondygnację zagłębioną ze wszystkich stron budynku, co najmniej do połowy jej wysokości w świetle poniżej poziomu przylegającego do niego terenu, a także każdą usytuowaną pod nią kondygnację,

18) kondygnacji nadziemnej – należy przez to rozumieć każdą kondygnację niebędącą kondygnacją podziemną,”

c) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) terenie biologicznie czynnym – należy przez to rozumieć teren z nawierzchnią ziemną urządzoną w sposób zapewniający naturalną wegetację, a także 50% powierzchni tarasów i stropodachów z taką nawierzchnią, nie mniejszą jednak niż 10 m², oraz wodę powierzchniową na tym terenie,”;

2) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Wysokość budynku, służącą do przyporządkowania temu budynkowi odpowiednich wymagań rozporządzenia, mierzy się od poziomu terenu przy najniżej położonym wejściu do budynku lub jego części, znajdującym się na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynku, do górnej powierzchni najwyższej położonego stropu, łącznie z grubością izolacji cieplnej i warstwy ją osłaniającej bez uwzględniania wyniesionych ponad tę płaszczyznę maszynowni dźwigów i innych pomieszczeń technicznych, bądź do najwyższej położonego punktu stropodachu, lub konstrukcji przekrycia budynku znajdującego się bezpośrednio nad pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi.”;

3) § 9 otrzymuje brzmienie:

„1. Wymagane w rozporządzeniu wymiary należy rozumieć, jako uzyskane z uwzględnieniem wykończenia powierzchni elementów budynku, a w odniesieniu do szerokości drzwi, jako wymiary w świetle ościeżnicy.

2. Grubość skrzydła drzwi po otwarciu nie może pomniejszać wymiaru szerokości otworu w świetle ościeżnicy.

3. Określone w rozporządzeniu odległości budynków od innych budynków, urządzeń budowlanych lub granicy działki budowlanej mierzy się w poziomie w miejscu ich najmniejszego oddalenia.

4. Dla budynków istniejących dopuszcza się przyjmowanie odległości, o których mowa w ust. 3, bez uwzględnienia grubości warstw izolacji termicznej, tynków lub okładzin zewnętrznych, przy czym nie dotyczy to ściany budynku usytuowanej bezpośrednio przy granicy działki.

5. Wykaz Polskich Norm powołanych w rozporządzeniu określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.”;

4) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12.1. Jeżeli z przepisów § 13, 60 i 271 – 273 lub przepisów odrębnych określających dopuszczalne odległości niektórych budowli od budynków nie wynikają inne wymagania, budynek na działce budowlanej należy sytuować od granicy z sąsiednią działką budowlaną w odległości nie mniejszej niż:

1) 4 m – w przypadku budynku zwróconego ścianą z otworami okiennymi lub drzwiowymi w stronę tej granicy,

- 2) 3 m – w przypadku budynku zwróconego ścianą bez otworów okiennych lub drzwiowych w stronę tej granicy.
2. Sytuowanie budynku w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dopuszcza się w odległości 1,5 m od granicy lub bezpośrednio przy tej granicy, jeżeli wynika to z ustaleń planu miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.
3. W zabudowie jednorodzinnej, uwzględniając przepisy odrębne oraz zawarte w § 13, 60 i 271 – 273, dopuszcza się:
 - 1) sytuowanie budynku ścianą bez otworów okiennych lub drzwiowych bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną lub w odległości mniejszej niż określona w ust. 1 pkt 2, lecz nie mniejszej niż 1,5 m, na działce budowlanej o szerokości mniejszej od 16 m,
 - 2) sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną, jeżeli będzie on przylegał całą powierzchnią swojej ściany do ściany budynku istniejącego na sąsiedniej działce lub do ściany budynku projektowanego, dla którego istnieje ostateczna decyzja o pozwoleniu na budowę, pod warunkiem, że jego część leżąca w pasie o szerokości 3 m wzdłuż granicy działki będzie miała długość i wysokość nie większe niż ma budynek istniejący lub projektowany na sąsiedniej działce budowlanej,
 - 3) rozbudowę budynku istniejącego, usytuowanego w odległości mniejszej niż określona w ust. 1 od granicy z sąsiednią działką budowlaną, jeżeli w pasie o szerokości 3 m wzdłuż tej granicy zostaną zachowane jego dotychczasowe wymiary, a także nadbudowę tak usytuowanego budynku o nie więcej niż jedną kondygnację, przy czym w nadbudowanej ścianie, zlokalizowanej w odległości mniejszej niż 4 m od granicy nie może być otworów okiennych lub drzwiowych,
 - 4) sytuowanie budynku gospodarczego i garażu o długości mniejszej niż 5,5 m i o wysokości mniejszej niż 3 m bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną lub w odległości nie mniejszej niż 1,5 m ścianą bez otworów okiennych lub drzwiowych.
4. Usytuowanie budynku na działce budowlanej w sposób, o którym mowa w ust. 2 i 3, powoduje objęcie sąsiedniej działki budowlanej obszarem oddziaływania w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy – Prawo budowlane.
5. Odległość od granicy z sąsiednią działką budowlaną nie może być mniejsza niż:
 - 1) 1,5 m do okapu, gzymsu, balkonu lub daszku nad wejściem, a także do takich części budynku jak galeria, taras, schody zewnętrzne, pochylnia lub rampa,
 - 2) 4 m do zwróconego w stronę tej granicy otworu okiennego umieszczonego w dachu lub połączenia dachowej.
6. Budynek inwentarski lub budynek gospodarczy, uwzględniając przepisy odrębne oraz zawarte w § 13, 60 i 271 – 273, nie może być sytuowany ścianą z otworami okiennymi lub drzwiowymi w odległości mniejszej niż 8 m od ściany istniejącego na sąsiedniej działce budowlanej budynku mieszkalnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej, lub takiego, dla którego istnieje ostateczna decyzja o pozwoleniu na budowę, z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 4.
7. Odległości od granicy z sąsiednią działką budowlaną do podziemnej części budynku, a także budowli podziemnej spełniającej funkcje użytkowe budynku, znajdujących się całkowicie poniżej poziomu otaczającego terenu, nie ustala się.”;

- 5) w § 19:
- a) ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) 7 m – w przypadku do 4 stanowisk włącznie,”;
- b) ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) 3 m – w przypadku do 4 stanowisk włącznie,”;
- 6) § 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Budynek użyteczności publicznej, budynek mieszkalny wielorodzinny, budynek zamieszkania zbiorowego niebędący budynkiem koszarowym oraz każdy inny budynek mający najwyższą kondygnację z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt więcej niż 50 osób, w których różnica poziomów posadzek pomiędzy pierwszą i najwyższą kondygnacją nadziemną, niestanowiącą drugiego poziomu w mieszkaniu dwupoziomowym, przekracza 9,5 m, a także mający dwie lub więcej kondygnacji nadziemnych budynek opieki zdrowotnej i budynek opieki społecznej należy wyposażyć w dźwig osobowy.”;
- 7) § 56 otrzymuje brzmienie:
„§ 56. Budynek mieszkalny wielorodzinny, budynek zamieszkania zbiorowego i budynek użyteczności publicznej powinien być wyposażony w instalację telekomunikacyjną, a w miarę potrzeby również w inne instalacje, takie jak: telewizji przemysłowej, sygnalizacji dzwonekowej lub domofonowej, w sposób umożliwiający zapewnienie ochrony instalacji przed dostępem osób nieuprawnionych.”;
- 8) w § 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi oraz do ruchu ogólnego (komunikacji) powinny mieć zapewnione oświetlenie światłem sztucznym odpowiednio do potrzeb użytkowych.”;
- 9) w § 68 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Graniczne wymiary schodów stałych w budynkach o różnym przeznaczeniu określa tabela:

Przeznaczenie budynków	Minimalna szerokość użytkowa (m)		Maksymalna wysokość stopni (m)
	biegu	spocznika	
1	2	3	4
Budynki mieszkalne jednorodzinne i w zabudowie zagrodowej oraz mieszkania dwupoziomowe	0,8	0,8	0,19
Budynki mieszkalne wielorodzinne, budynki zamieszkania zbiorowego ^{*)} oraz budynki użyteczności publicznej ^{*)} , z wyłączeniem budynków zakładów opieki zdrowotnej, a także budynki produkcyjne ^{*)} , magazynowo-składowe oraz usługowe, w których zatrudnia się ponad 10 osób	1,2	1,5	0,175
Przedszkola i żłobki	1,2	1,3	0,15

Budynki opieki zdrowotnej ^{*)}	1,4	1,5	0,15
Garaże wbudowane i wolno stojące (wielostanowiskowe) oraz budynki usługowe, w których zatrudnia się do 10 osób	0,9	0,9	0,19
We wszystkich budynkach niezależnie od ich przeznaczenia schody do kondygnacji podziemnej, pomieszczeń technicznych i poddaszy nie-użytkowych	0,8	0,8	0,2

^{*)} W przypadku tych budynków szerokość użytkową biegu schodowego i spocznika należy przyjmować z uwzględnieniem wymagań określonych w ust. 2.”;

10) w § 85 ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) drzwi do kabin ustępowych otwierane na zewnątrz, o szerokości co najmniej 0,8 m, a do kabin przystosowanych dla potrzeb osób niepełnosprawnych, co najmniej 0,9 m.”;

11) w § 96 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomieszczenie techniczne, w którym są zainstalowane urządzenia emitujące hałasy lub drgania, może być sytuowane w bezpośrednim sąsiedztwie pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi, pod warunkiem zastosowania rozwiązań konstrukcyjno-materiałowych, zapewniających ochronę sąsiednich pomieszczeń przed uciążliwym oddziaływaniem tych urządzeń, zgodnie z wymaganiami § 323 ust. 2 pkt 2 i § 327 rozporządzenia oraz Polskich Norm dotyczących dopuszczalnych wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach oraz oceny wpływu drgań na budynki i na ludzi w budynkach.”;

12) w § 97 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pomieszczenia techniczne przeznaczone do układania kabli w budynku (tunele i pomieszczenia kablowe) powinny spełniać wymagania wynikające z normy Stowarzyszenia Elektryków Polskich nr N SEP-E-004:2003 Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Projektowanie i budowa.”;

13) w § 108 ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) mechaniczną, sterowaną czujkami niedopuszczalnego poziomu stężenia gazu propan-butan – w garażach, w których dopuszcza się parkowanie samochodów zasilanych gazem propan-butan, i w których poziom podłogi znajduje się poniżej poziomu terenu.”;

14) uchyla się § 111;

15) w § 113:

a) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Instalacja wodociągowa ciepłej wody przygotowywanej:

1) centralnie – rozpoczyna się bezpośrednio za armaturą odcinającą tę instalację od indywidualnego węzła ciepłowniczego, od grupowego węzła ciepłowniczego lub od kotłowni, a kończy punktami czerpalnymi,

2) miejscowo – rozpoczyna się bezpośrednio za armaturą odcinającą na przewodzie zasilającym zimną wodą urządzenia do przygotowywania ciepłej wody, a kończy punktami czerpalnymi.”,

b) ust. 5-7 otrzymują brzmienie:

„5. Instalacja wodociągowa zimnej wody powinna spełniać wymagania określone w przepisach odrębnych dotyczących ochrony przeciwpożarowej.

6. Wyroby zastosowane w instalacji wodociągowej powinny być dobrane z uwzględnieniem korozyjności wody, tak aby nie następowało pogarszanie jej jakości oraz trwałości instalacji, a także, aby takich skutków nie wywoływało wzajemne oddziaływanie materiałów, z których wykonano te wyroby.

7. Instalacja wodociągowa powinna mieć zabezpieczenia uniemożliwiające wtórne zanieczyszczenie wody, zgodnie z wymaganiami dla przepływów zwrotnych, określonymi w Polskiej Normie dotyczącej zabezpieczenia przed przepływem zwrotnym.”,

c) uchyla się ust. 8;

16) w § 120:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instalacja wodociągowa ciepłej wody powinna umożliwiać uzyskanie w punktach czerpalnych wody o temperaturze nie niższej niż 55°C i nie wyższej niż 60°C.”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Instalacja wodociągowa ciepłej wody powinna umożliwiać przeprowadzanie ciągłej lub okresowej dezynfekcji metodą chemiczną lub fizyczną (w tym okresowe stosowanie metody dezynfekcji cieplnej), bez obniżania trwałości instalacji i zastosowanych w niej wyrobów. Dla przeprowadzenia dezynfekcji cieplnej niezbędne jest zapewnienie uzyskania w punktach czerpalnych temperatury wody nie niższej niż 70°C i nie wyższej niż 80°C.”;

17) w § 122 uchyla się ust. 3;

18) § 124 otrzymuje brzmienie:

„§ 124. Instalacja kanalizacyjna grawitacyjna w pomieszczeniach budynku, z których krótkotrwale nie jest możliwy grawitacyjny spływ ścieków, może być wykonana pod warunkiem zainstalowania zabezpieczenia przed przepływem zwrotnym ścieków z sieci kanalizacyjnej przez zastosowanie przepompowni ścieków, zgodnie z wymaganiami Polskiej Normy dotyczącej projektowania przepompowni ścieków w kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków lub urządzenia przeciwwzalewowego zgodnie z wymaganiami Polskiej Normy dotyczącej urządzeń przeciwwzalewowych w budynkach.”;

19) w § 125:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewody spustowe (piony) grawitacyjnej instalacji kanalizacyjnej powinny być wprowadzone jako przewody wentylujące ponad dach, a także powyżej górnej krawędzi okien i drzwi znajdujących się w odległości poziomej mniejszej niż 4 m od wylotów tych przewodów.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy wysokość przewodu spustowego (pionu) grawitacyjnej instalacji kanalizacyjnej przekracza 10 m, połączenia podejść na najniższej kondygnacji powinny spełniać wymagania Polskiej Normy dotyczącej projektowania instalacji kanalizacyjnych.”;

20) w § 133:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wyroby zastosowane w instalacji ogrzewczej wodnej powinny być dobrane z uwzględnieniem wymagań Polskiej Normy dotyczącej jakości wody w instalacjach ogrzewania oraz z uwzględnieniem korozyjności wody i możliwości zastosowania ochrony przed korozją.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zabrania się stosowania kotła na paliwo stałe do zasilania instalacji ogrzewczej wodnej systemu zamkniętego, wyposażonej w przeponowe naczynie wzbiorcze, z wyjątkiem kotła na paliwo stałe o mocy nominalnej do 300 kW, wyposażonego w urządzenia do odprowadzania nadmiaru ciepła.”;

21) w § 135 uchyla się ust. 6;

22) w § 136:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Pomieszczenia przeznaczone do instalowania kotłów na paliwo stałe i pomieszczenia składu paliwa i żużlowni oraz pomieszczenia przeznaczone do instalowania kotłów na olej opałowy i pomieszczenia magazynu oleju opałowego, powinny odpowiadać przepisom rozporządzenia, w tym określonym w § 220 ust. 1.

2. Kotły na paliwo stałe o mocy cieplnej nominalnej do 25 kW powinny być instalowane w wydzielonych pomieszczeniach technicznych zlokalizowanych na kondygnacji podziemnej, na poziomie ogrzewanych pomieszczeń lub w innych pomieszczeniach, w których mogą być instalowane kotły o większych mocach cieplnych nominalnych. Skład paliwa powinien być umieszczony w wydzielonym pomieszczeniu technicznym w pobliżu kotła lub w pomieszczeniu, w którym znajduje się kocioł. Pomieszczenia, w których instalowane są kotły oraz pomieszczenia składu paliwa powinny odpowiadać wymaganiom określonym w Polskiej Normie dotyczącej kotłowni wbudowanych na paliwo stałe.”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Kotły na paliwo stałe o mocy cieplnej nominalnej do 10 kW mogą być instalowane w budynkach, o których mowa w § 132 ust. 3, na poziomie ogrzewanych pomieszczeń, w pomieszczeniach nie będących pomieszczeniami mieszkalnymi:

- 1) o kubaturze wynikającej ze wskaźnika $4 \text{ m}^3/\text{kW}$ nominalnej mocy cieplnej kotła, lecz nie mniej niż 30 m^3 ,
- 2) spełniających wymagania dotyczące wentylacji, o których mowa w § 150 ust. 9,
- 3) posiadających przewody kominowe określone w § 140 ust. 1 i 2 oraz § 145 ust. 1,
- 4) zapewniających dopływ powietrza do spalania w ilości co najmniej $10 \text{ m}^3/\text{h}$ na 1 kW nominalnej mocy cieplnej kotła

- odpowiadających wymaganiom określonym w Polskiej Normie dotyczącej kotłowni wbudowanych na paliwo stałe.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kotły na paliwo stałe o łącznej mocy cieplnej nominalnej powyżej 25 kW do 2000 kW powinny być instalowane w wydzielonych pomieszczeniach technicznych zlokalizowanych na kondygnacji podziemnej lub na poziomie terenu. Skład paliwa i żużlownia powinny być umieszczone w oddzielnych pomieszczeniach technicznych znajdujących się bezpośrednio obok pomieszczenia kotłów, a także mieć zapewniony dojazd dla dostawy paliwa oraz usuwania żużla i popiołu. Pomieszczenia w których instalowane są kotły oraz pomieszczenia składu paliwa powinny odpowiadać wymaganiom określonym w Polskiej Normie dotyczącej kotłowni wbudowanych na paliwo stałe.”,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Odprowadzenie spalin z kotłów na olej opałowy powinno spełniać wymagania dla urządzeń gazowych określone w § 174 ust. 1, 2, 5, 6, 8 i 9.”;

23) w § 140 uchyla się ust. 3;

24) § 153 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewody i urządzenia wentylacji mechanicznej i klimatyzacji powinny być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby zminimalizować odkładanie się zanieczyszczeń na ich powierzchniach wewnętrznych kontaktujących się z powietrzem wentylacyjnym.

2. Przewody powinny mieć przekrój poprzeczny właściwy dla przewidywanych przepływów powietrza oraz konstrukcję przystosowaną do maksymalnego ciśnienia i wymaganej szczelności instalacji, z uwzględnieniem Polskich Norm dotyczących wytrzymałości i szczelności przewodów.

3. Właściwości materiałów przewodów lub sposób zabezpieczania ich powierzchni powinny być dobrane odpowiednio do parametrów przepływającego powietrza oraz do warunków występujących w miejscu ich zamontowania.

4. Przewody instalowane w miejscach, w których mogą być narażone na uszkodzenia mechaniczne, powinny być zabezpieczone przed tymi uszkodzeniami.

5. Przewody powinny być wyposażone w otwory rewizyjne spełniające wymagania Polskiej Normy dotyczącej elementów przewodów ułatwiających konserwację, umożliwiające oczyszczenie wnętrza tych przewodów, a także innych urządzeń i elementów instalacji, o ile ich konstrukcja nie pozwala na czyszczenie w inny sposób niż poprzez te otwory, przy czym nie należy ich sytuować w pomieszczeniach o podwyższonych wymaganiach higienicznych.

6. Przewody prowadzone przez pomieszczenia lub przestrzenie nieogrzewane powinny mieć izolację cieplną, z uwzględnieniem wymagań określonych w § 267 ust. 1.

7. Przewody instalacji klimatyzacji, przewody stosowane do recyrkulacji powietrza oraz prowadzące do urządzeń do odzyskiwania ciepła, a także przewody prowadzące powietrze zewnętrzne przez ogrzewane pomieszczenia, powinny mieć izolację cieplną i przeciwwilgociową.”;

25) w § 154 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Instalacje wentylacji mechanicznej i klimatyzacji powinny być wyposażone w przepustnice zlokalizowane w miejscach umożliwiających regulację instalacji, a także odcięcie dopływu powietrza zewnętrznego i wypływu powietrza wewnętrznego.

Wymaganie to nie dotyczy instalacji mechanicznej wywiewnej, przewidzianej do okresowej pracy jako wentylacja grawitacyjna.”;

26) w § 156:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instalację gazową zasilaną gazem płynnym ze stałych zbiorników lub baterii butli, znajdujących się na działce budowlanej na zewnątrz budynku, stanowi układ przewodów za głównym zaworem odcinającym instalację zbiornikową, butle lub kolektor butli prowadzonych na zewnątrz lub wewnątrz budynku, wraz z armaturą, kształtkami i innym wyposażeniem, a także urządzenia do pomiaru zużycia gazu, urządzenia gazowe z wyposażeniem oraz przewody spalinowe lub powietrzno-spalinowe odprowadzające spaliny bezpośrednio poza budynek lub do przewodów w ścianach.”,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Instalację zbiornikową gazu płynnego stanowi zespół urządzeń składający się ze zbiornika albo grupy zbiorników z armaturą i osprzętem oraz z przyłącza gazowego z głównym zaworem odcinającym.

6. Wymagania dla instalacji gazowych, o których mowa w rozporządzeniu, nie dotyczą instalacji przeznaczonych dla celów rolniczych i produkcyjno-przemysłowych (technologicznych).”;

27) w § 158 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Instalacja gazowa przyłączona do sieci gazowej wykonanej z przewodów metalowych powinna być zabezpieczona przed wpływem prądów błędzących przez zainstalowanie wstawki izolacyjnej na wprowadzeniu metalowej rury gazowej do budynku.”;

28) w § 163:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przewody instalacji gazowej powinny być wykonane w sposób zapewniający spełnienie wymagań szczelności i trwałości określonych w Polskiej Normie dotyczącej przewodów gazowych dla budynków.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W budynkach mieszkalnych jednorodzinnych, budynkach w zabudowie zagrodowej i budynkach rekreacji indywidualnej przewody instalacji gazowej, a w pozostałych budynkach tylko przewody za gazomierzami lub odgałęzieniami prowadzącymi do odrębnych mieszkań lub lokali użytkowych powinny być wykonane z rur, o których mowa w ust. 2, łączonych również z zastosowaniem połączeń gwintowanych lub z rur miedzianych łączonych przez lutowanie lutem twardym. Dopuszcza się stosowanie innych sposobów łączenia rur, jeżeli spełniają one wymagania szczelności i trwałości określone w Polskiej Normie dotyczącej przewodów gazowych dla budynków.”;

29) w § 164 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zabrania się prowadzenia przez pomieszczenia mieszkalne przewodów instalacji gazowej z zastosowaniem połączeń gwintowanych, a także z zastosowaniem innych sposobów łączenia rur, jeżeli mogą one stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa mieszkańców.”;

30) w § 166 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urządzenia pomiarowe zużycia gazu, zwane dalej „gazomierzami” spełniające wymagania określone w Polskiej Normie dotyczącej gazomierzy, powinny być zainstalowane oddzielnie dla każdego z odbiorców i zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych.”;

31) w § 174:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Grzewcze urządzenia gazowe, takie jak: kotły grzewcze, grzejniki wody przepływowej, niezależnie od ich obciążeń cieplnych, powinny być podłączone na stałe z indywidualnymi kanałami spalinowymi uwzględniając instrukcję techniczną producenta urządzenia, o której mowa w przepisach dotyczących zasadniczych wymagań dla urządzeń spalających paliwa gazowe.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przewody i kanały spalinowe, odprowadzające spaliny od grzewczych urządzeń gazowych, powinny być dostosowane do warunków pracy danego typu urządzenia.”;

32) w § 175 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wyloty przewodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, powinny znajdować się wyżej niż 2,5 m ponad poziomem terenu. Dopuszcza się sytuowanie tych wylotów poniżej 2,5 m, lecz nie mniej niż 0,5 m ponad poziomem terenu, jeżeli w odległości do 8 m nie znajduje się plac zabaw dla dzieci lub inne miejsca rekreacyjne.

3. Odległość między wylotami przewodów, o których mowa w ust. 1, powinna być nie mniejsza niż 3 m, a odległość tych wylotów od najbliższej krawędzi okien otwieranych i ryzalitów przesłaniających nie mniejsza niż 0,5 m.”;

33) § 179 otrzymuje brzmienie:

„§ 179. 1. Instalacje gazowe w budynku lub w zespole budynków mogą być zasilane z jednego zbiornika z gazem płynnym lub grupy takich zbiorników.

2. Liczba zbiorników naziemnych w grupie nie powinna przekraczać 6 sztuk, a ich łączna pojemność 100 m³. Odległość pomiędzy grupami zbiorników naziemnych powinna wynosić:

1) 7,5 m - w przypadku, gdy łączna pojemność zbiorników w grupie nie przekracza 30 m³,

2) 15 m – w przypadku, gdy łączna pojemność zbiorników w grupie przekracza 30 m³.

3. Zbiorniki gazu płynnego nie mogą być sytuowane w zagłębieniach terenu, w miejscach podmokłych oraz w odległości mniejszej niż 5 m od rowów, studzienek lub wpustów kanalizacyjnych.

4. Dopuszczalną odległość zbiorników z gazem płynnym od budynków mieszkalnych, budynków zamieszkania zbiorowego oraz budynków użyteczności publicznej, a także między zbiornikami określa poniższa tabela:

Nominalna pojemność zbiornika w m ³	Odległość budynków mieszkalnych, budynków zamieszkania zbiorowego i budynków użyteczności publicznej od:		Odległość od sąsiedniego zbiornika naziemnego lub podziemnego w m
	zbiornika naziemnego w m	zbiornika podziemnego w m	
1	2	3	4

do 3	3	1	1
powyżej 3 do 5	5	2,5	1
powyżej 5 do 7	7,5	3	1,5
powyżej 7 do 10	10	5	1,5
powyżej 10 do 40	20	10	¼ sumy średnic dwóch sąsiednich zbiorników
powyżej 40 do 65	30	15	
powyżej 65 do 100	40	20	

5. Dopuszczalna odległość zbiorników z gazem płynnym od budynków produkcyjnych i magazynowych powinna wynosić dla zbiorników o pojemności:

- 1) do 10 m³ – nie mniej niż odległość określona w tabeli w ust. 4, w kolumnach 2 i 3,
- 2) powyżej 10 m³ – nie mniej niż połowa odległości określonej w tabeli w ust. 4, w kolumnach 2 i 3.

6. Odległość zbiorników z gazem płynnym od granicy z sąsiednią działką budowlaną powinna być nie mniejsza niż połowa odległości określonej w tabeli w ust. 4, w kolumnach 2 i 3, przy zachowaniu wymaganej odległości od budynku danego rodzaju.

7. Odległości określone w tabeli w ust. 4, w kolumnie 2, mogą być zmniejszone do 50% w przypadku zastosowania wolnostojącej ściany oddzielenia przeciwpożarowego o klasie odporności ogniowej co najmniej R E I 120, usytuowanej pomiędzy zbiornikiem z gazem płynnym a budynkiem. Wymiary wolnostojącej ściany oraz jej odległość od zbiornika powinny być tak dobrane, aby osłonić zbiornik od tej części budynku, która znajduje się w odległości mniejszej niż określona w tabeli w ust. 4, w kolumnie 2, od dowolnego punktu zbiornika.

8. Dla zbiornika z gazem płynnym o pojemności do 10 m³ zmniejszenie jego odległości od budynku, o której mowa w ust. 7, może mieć miejsce również wówczas, gdy pionowy pas ściany tego budynku o szerokości co najmniej równej rzutowi równoległemu zbiornika, powiększonej po 2 m z obu jego stron oraz o wysokości równej wysokości budynku, będzie miał klasę odporności ogniowej co najmniej R E I 120, i w tym pasie ściany nie będą znajdowały się otwory okienne i drzwiowe.

9. Odległość zbiornika z gazem płynnym od rzutu poziomego skrajnego przewodu elektroenergetycznej linii napowietrznej, a także od szyny zelektryfikowanej linii kolejowej lub tramwajowej powinna wynosić co najmniej:

- 1) 3 m – przy napięciu linii elektroenergetycznej lub sieci trakcyjnej do 1 kV,
- 2) 15 m – przy napięciu linii elektroenergetycznej lub sieci trakcyjnej równej lub większej od 1 kV.”;

34) § 181 otrzymuje brzmienie:

„1. Budynek, w którym zanik napięcia w elektroenergetycznej sieci zasilającej może spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, poważne zagrożenie środowiska, a także znaczne straty materialne, należy zasiląć co najmniej z dwóch niezależnych, samoczynnie załączających się źródeł energii elektrycznej, oraz wyposażać w samoczynnie załączające się oświetlenie awaryjne (zapasowe lub ewakuacyjne). W

budynku wysokościowym jednym ze źródeł zasilania powinien być zespół prądowców.

2. Awaryjne oświetlenie zapasowe należy stosować w pomieszczeniach, w których po zaniku oświetlenia podstawowego istnieje konieczność kontynuowania czynności w niezmiennym sposobie lub ich bezpiecznego zakończenia, przy czym czas działania tego oświetlenia powinien być dostosowany do uwarunkowań wynikających z wykonywanych czynności oraz warunków występujących w pomieszczeniu.
3. Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne należy stosować:
 - 1) w pomieszczeniach:
 - a) widowni kin, teatrów i filharmonii oraz innych sal widowiskowych,
 - b) audytoriów, sal konferencyjnych, czytelní, lokali rozrywkowych oraz sal sportowych, przeznaczonych dla ponad 200 osób,
 - c) wystawowych w muzeach,
 - d) o powierzchni netto ponad 1000 m² w garażach oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym,
 - e) o powierzchni netto ponad 2000 m² w budynkach użyteczności publicznej, budynkach zamieszkania zbiorowego oraz w budynkach produkcyjnych i magazynowych,
 - 2) na drogach ewakuacyjnych:
 - a) z pomieszczeń wymienionych w pkt 1,
 - b) oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym,
 - c) w szpitalach i innych budynkach przeznaczonych przede wszystkim do użytku osób o ograniczonej zdolności poruszania się,
 - d) w wysokich i wysokościowych budynkach użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego.
4. Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne nie jest wymagane w pomieszczeniach, w których awaryjne oświetlenie zapasowe spełnia warunek określony w ust. 5 dla awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego.
5. Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne powinno działać przez co najmniej 1 godzinę od zaniku oświetlenia podstawowego.
6. W pomieszczeniu, które jest użytkowane przy wyłączonym oświetleniu podstawowym, należy stosować oświetlenie dodatkowe, zasilane napięciem nieprzekraczającym napięcia dotykowego dopuszczalnego długotrwale, służące uwidocznieniu przeszkód wynikających z układu budynku, dróg komunikacji ogólnej lub sposobu jego użytkowania, a także podświetlane znaki wskazujące kierunki ewakuacji.
7. Oświetlenie awaryjne należy wykonywać zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi wymagań w tym zakresie.”;

35) w § 183:

a) ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) urządzenia ochronne różnicowoprądowe uzupełniające podstawową ochronę przeciwporażeniową i ochronę przed powstaniem pożaru, powodujące w warunkach uszkodzenia samoczynne wyłączenie zasilania;”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Połączeniami wyrównawczymi, o których mowa w ust. 1 pkt 7, należy objąć:

- 1) instalację wodociągową wykonaną z przewodów metalowych,
- 2) metalowe elementy instalacji kanalizacyjnej,
- 3) instalację ogrzewczą wodną wykonaną z przewodów metalowych,
- 4) metalowe elementy instalacji gazowej,
- 5) metalowe elementy szybów i maszynowni dźwigów,
- 6) metalowe elementy przewodów i wkładów kominowych,
- 7) metalowe elementy przewodów i urządzeń do wentylacji i klimatyzacji,
- 8) metalowe elementy obudowy urządzeń instalacji telekomunikacyjnej.”;

36) w § 184 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instalacja piorunochronna, o której mowa w § 53 ust. 2, powinna być wykonana zgodnie z wymaganiami Polskich Norm dotyczących ochrony odgromowej obiektów budowlanych.”;

37) w § 186 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główne ciągi instalacji elektrycznej w budynku mieszkalnym wielorodzinnym, budynku zamieszkania zbiorowego i budynku użyteczności publicznej należy prowadzić poza mieszkaniem i pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, w wydzielonych kanałach lub szybach instalacyjnych, zgodnie z Polską Normą dotyczącą wymagań w tym zakresie.”;

38) w § 187:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Przewody i kable elektryczne oraz światłowodowe wraz z ich zamocowaniami, zwane dalej „zespołami kablowymi”, stosowane w systemach zasilania i sterowania urządzeniami służącymi ochronie przeciwpożarowej, powinny zapewniać ciągłość dostawy energii elektrycznej lub przekazu sygnału przez czas wymagany do uruchomienia i działania urządzenia, z zastrzeżeniem ust. 7. Ocena zespołów kablowych w zakresie ciągłości dostawy energii elektrycznej lub przekazu sygnału, z uwzględnieniem rodzaju podłoża i przewidywanego sposobu mocowania do niego, powinna być wykonana zgodnie z warunkami określonymi w Polskiej Normie dotyczącej badania odporności ogniowej.

4. Zespoły kablów umieszczone w pomieszczeniach chronionych stałymi wodnymi urządzeniami gaśniczymi powinny być odporne na oddziaływanie wody. Jeżeli przewody i kable ułożone są w ognioochronnych kanałach kablowych, to wówczas wymaganie odporności na działanie wody uznaje się za spełnione.”;

b) dodaje się ust. 5-7 w brzmieniu:

„5. Przewody i kable elektryczne w obwodach urządzeń alarmu pożaru, oświetlenia awaryjnego i łączności powinny mieć klasę PH odpowiednią do czasu wymaganego do działania tych urządzeń, zgodnie z wymaganiami Polskiej Normy dotyczącej metody badań palności cienkich przewodów i kabli bez ochrony specjalnej stosowanych w obwodach zabezpieczających.

6. Zespoły kablów powinny być tak zaprojektowane i wykonane, aby w wymaganym czasie, o którym mowa w ust. 3 i 5, nie nastąpiła przerwa w dostawie energii

elektrycznej lub przekazie sygnału spowodowana oddziaływaniami elementów budynku lub wyposażenia.

7. Czas zapewnienia ciągłości dostawy energii elektrycznej lub sygnału do urządzeń, o których mowa w ust. 3, może być ograniczony do 30 minut, o ile zespoły kablowe znajdują się w obrębie przestrzeni chronionych stałymi samoczynnymi urządzeniami gaśniczymi wodnymi.”;

39) § 192 otrzymuje brzmienie:

„§ 192. 1. Instalację telekomunikacyjną budynku, o której mowa w § 56, stanowią elementy infrastruktury telekomunikacyjnej, w szczególności kable i przewody wraz z osprzętem instalacyjnym i urządzeniami telekomunikacyjnymi, począwszy od punktu połączenia z publiczną siecią telekomunikacyjną (przełącznica kablowa) lub od urządzenia systemu radiowego, do gniazda abonenckiego.

2. Połączenie sieci telekomunikacyjnej z instalacją telekomunikacyjną budynku powinno być usytuowane na pierwszej podziemnej lub pierwszej nadziemnej kondygnacji budynku, a w przypadku systemu radiowego – na jego najwyższej kondygnacji, w odrębnym pomieszczeniu lub szafce.

3. Główne ciągi instalacji telekomunikacyjnej powinny być prowadzone w wydzielonych kanałach lub szybach instalacyjnych poza mieszkaniami i lokalami użytkowymi oraz innymi pomieszczeniami, których sposób użytkowania może powodować przerwy lub zakłócenia przekazywanego sygnału.

4. Prowadzenie instalacji telekomunikacyjnej i rozmieszczenie urządzeń telekomunikacyjnych w budynku powinno zapewniać bezkolizyjność z innymi instalacjami w zakresie ich wzajemnego usytuowania i bezpieczeństwa osób korzystających z części wspólnych budynku.

5. Miejsce lub pomieszczenie przeznaczone na osprzęt i urządzenia instalacyjne powinno być łatwo dostępne dla obsługi technicznej i oznakowane w sposób jednoznacznie określający operatora sieci telekomunikacyjnej.

6. W instalacji telekomunikacyjnej należy zastosować urządzenia ochrony przeciwprzepięciowej, a elementy instalacji wyprowadzone ponad dach połączyć z instalacją piorunochronną, o której mowa w § 184 ust. 3 lub bezpośrednio uziemić w przypadku braku instalacji piorunochronnej.”;

40) w § 196 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie;

2. W budynkach, o których mowa w ust. 1, dopuszcza się instalowanie dźwigów z napędem elektrycznym bez wykonywania dylatacji szybów dźwigowych, pod warunkiem ich oddzielenia od pomieszczeń mieszkalnych pomieszczeniami nieprzeznaczonymi na stały pobyt ludzi oraz zastosowania w nieoddylatowanym szybie dźwigowym zabezpieczeń przed przenoszeniem drgań z prowadnic jezdnych na konstrukcję budynku, tak aby poziomy hałasu i drgań przenikających do pomieszczeń mieszkalnych nie przekraczały wartości określonych w Polskich Normach dotyczących dopuszczalnych wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach oraz oceny wpływu drgań na ludzi w budynkach.

3. Wymaganie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy dźwigów z napędem hydraulicznym, dźwigów towarowych małych, dźwigów z maszynownią dolną lub boczną oraz dźwigów z wciągarkami bezreduktorowymi, z zastrzeżeniem § 96 ust. 1, w szczególności zastosowania w nieoddylatowanym szybie dźwigowym zabezpieczeń

przed przenoszeniem drgań z przewodnic jezdnych na konstrukcję budynku, tak aby poziomy hałas i drgań przenikających do pomieszczeń mieszkalnych nie przekraczały wartości określonych w Polskich Normach, o których mowa w ust. 2.”;

41) w § 198 uchyla się ust. 3;

42) w § 204 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Budynek użyteczności publicznej z pomieszczeniami przeznaczonymi do przebywania znacznej liczby osób, takie jak: hale widowiskowe, sportowe, wystawowe, targowe, handlowe, dworcowe powinny być wyposażone, w zależności od potrzeb, w urządzenia do stałej kontroli parametrów istotnych dla bezpieczeństwa konstrukcji, takich jak: przemieszczenia, odkształcenia i naprężenia w konstrukcji.”;

43) w § 207 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy rozporządzenia dotyczące bezpieczeństwa pożarowego, wymiarów schodów, o których mowa w § 68 ust. 1 i 2, a także oświetlenia awaryjnego, o którym mowa w § 181, stosuje się, z uwzględnieniem § 2 ust. 2 i 3a, również do użytkowanych budynków istniejących, które na podstawie przepisów odrębnych uznaje się za zagrażające życiu ludzi.”;

44) w § 208 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wymagań Polskich Norm i warunków określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia, dotyczących w szczególności zasad ustalania:

- a) gęstości obciążenia ogniowego pomieszczeń i stref pożarowych,
- b) klas odporności ogniowej elementów budynku,
- c) klas dymoszczelności zamknięć otworów,
- d) właściwości funkcjonalnych urządzeń służących do wentylacji pożarowej,
- e) stopnia rozprzestrzeniania ognia przez elementy budynku,
- f) reakcji na ogień wyrobów (materiałów) budowlanych,
- g) toksyczności produktów rozkładu spalania materiałów.”;

45) dodaje się § 208a w brzmieniu:

„§ 208a. 1. Określeniom użytym w rozporządzeniu: niepalny, niezapalny, trudno zapalny, łatwo zapalny, niekapiący, samogasnący, intensywnie dymiący, odpowiadają klasy reakcji na ogień zgodnie z załącznikiem nr 3 do rozporządzenia.

2. Elementy budynku określone w rozporządzeniu, jako nierozprzestrzeniające ognia, słabo rozprzestrzeniające ogień lub silnie rozprzestrzeniające ogień, powinny spełniać, z zastrzeżeniem ust. 3, wymagania zgodnie z załącznikiem nr 3 do rozporządzenia.

3. W przypadku ścian zewnętrznych budynku, w tym z ociepleniem i okładziną zewnętrzną lub tylko z okładziną zewnętrzną, przez elementy budynku:

- 1) nierozprzestrzeniające ognia - rozumie się elementy budynku nierozprzestrzeniające ogień zarówno przy działaniu ognia wewnątrz, jak i od zewnątrz budynku,
- 2) słabo rozprzestrzeniające ogień – rozumie się elementy budynku, które z jednej strony są słabo rozprzestrzeniające ogień, natomiast przy działaniu ognia z drugiej strony są słabo rozprzestrzeniające ogień lub nierozprzestrzeniające ogień,

3) silnie rozprzestrzeniające ogień – rozumie się elementy budynku, które przy działaniu ognia z jednej strony sklasyfikowane są, jako silnie rozprzestrzeniające ogień, niezależnie od klasyfikacji uzyskanej przy działaniu ognia z drugiej strony

- dla których wymagania przy działaniu ognia wewnątrz budynku określa się zgodnie z załącznikiem nr 3 do rozporządzenia, a przy działaniu ognia od zewnątrz budynku określa się zgodnie z Polską Normą dotyczącą metody badania stopnia rozprzestrzeniania ognia przez ściany.

4. Występująca w rozporządzeniu klasa EI odporności ogniowej drzwi lub innych zamknięć otworów oznacza klasę EI₁ lub EI₂ zgodnie z Polską Normą dotyczącą klasyfikacji ogniowej ustalonej na podstawie badań odporności ogniowej, z wyłączeniem instalacji wentylacyjnej; dla drzwi przystankowych do dźwigu dopuszcza się określenie odporności ogniowej zgodnie z Polską Normą dotyczącą wykonywania próby odporności ogniowej drzwi przystankowych.
5. Dymoszczelność drzwi oznacza klasę dymoszczelności S_m ustaloną zgodnie z Polską Normą dotyczącą klasyfikacji ogniowej ustalonej na podstawie badań odporności ogniowej, z wyłączeniem instalacji wentylacyjnej.”;

46) w § 212 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Dopuszcza się obniżenie wymaganej klasy odporności pożarowej w budynkach wymienionych w poniższej tabeli, do poziomu w niej określonego.

Liczba kondygnacji nadziemnych	ZL I	ZL II	ZL III
1	2	3	4
1	„D”	„D”	„D”
2*)	„C”	„C”	„D”

*) Gdy poziom stropu nad pierwszą kondygnacją nadziemną jest na wysokości nie większej niż 9 m nad poziomem terenu.

4. Wymaganą klasę odporności pożarowej dla budynku PM oraz IN, z zastrzeżeniem § 282, określa poniższa tabela:

Maksymalna gęstość obciążenia ogniowego strefy pożarowej w budynku Q [MJ/m ²]	Budynek o jednej kondygnacji nadziemnej (bez ograniczenia wysokości)	Budynek wielokondygnacyjny			
		niski (N)	średnio-wysoki (SW)	wysoki (W)	wysokościowy (WW)
1	2	3	4	5	6
Q ≤ 500	„E”	„D”	„C”	„B”	„B”
500 < Q ≤ 1000	„D”	„D”	„C”	„B”	„B”
1000 < Q ≤ 2000	„C”	„C”	„C”	„B”	„B”
2000 < Q ≤ 4000	„B”	„B”	„B”	★	★
Q > 4000	„A”	„A”	„A”	★	★

★ – zgodnie z § 228 ust. 1, nie mogą występować takie budynki.”;

47) § 214 otrzymuje brzmienie:

„§ 214. W budynkach wyposażonych w stałe samoczynne urządzenia gaśnicze wodne, z wyjątkiem budynków ZL II oraz wielokondygnacyjnych budynków wysokich (W) i wysokościowych (WW), dopuszcza się:

- 1) obniżenie klasy odporności pożarowej budynku o jedną w stosunku do wynikającej z § 212,
- 2) przyjęcie klasy „E” odporności pożarowej dla budynku jednokondygnacyjnego.”;

48) § 216 otrzymuje brzmienie:

„§ 216. 1. Elementy budynku, odpowiednio do jego klasy odporności pożarowej, powinny spełniać, z zastrzeżeniem § 213 oraz § 237 ust. 9, co najmniej wymagania określone w poniższej tabeli:

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku ^{5) *)}					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop ¹⁾	ściana zewnętrzna ^{1), 2),}	ściana wewnętrzna ^{1),}	przekrycie dachu ^{3),}
1	2	3	4	5	6	7
„A”	R 240	R 30	R E I 120	E I 120 (o↔i)	E I 60	R E 30
„B”	R 120	R 30	R E I 60	E I 60 (o↔i)	E I 30 ⁴⁾	R E 30
„C”	R 60	R 15	R E I 60	E I 30 (o↔i)	E I 15 ⁴⁾	R E 15
„D”	R 30	(-)	R E I 30	E I 30 (o↔i)	(-)	(-)
„E”	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)

*) Z zastrzeżeniem § 219 ust. 1.

Oznaczenia w tabeli:

R - nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,

E - szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,

I - izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.,

(-) - nie stawia się wymagań.

¹⁾ Jeżeli przegroda jest częścią głównej konstrukcji nośnej, powinna spełniać także kryteria nośności ogniowej (R) odpowiednio do wymagań zawartych w kol. 2 i 3 dla danej klasy odporności pożarowej budynku.

²⁾ Klasa odporności ogniowej dotyczy pasa międzykondygnacyjnego wraz z połączeniem ze stropem.

³⁾ Wymagania nie dotyczą naswietli dachowych, świetlików, lukarn i okien połaciowych (z zastrzeżeniem § 218), jeśli otwory w połaci dachowej nie zajmują więcej niż 20% jej powierzchni; nie dotyczą także budynku, w którym nad najwyższą kondygnacją znajduje się strop albo inna przegroda, spełniająca kryteria określone w kol. 4.

⁴⁾ Dla ścian komór zsypu wymaga się klasy E I 60, a dla drzwi komór zsypu klasy E I 30.

⁵⁾ Klasa odporności ogniowej dotyczy elementów wraz z uszczelnieniami złączy i dylatacjami.

2. Elementy budynku, o których mowa w ust. 1, powinny być nierozprzestrzeniające ognia, przy czym dopuszcza się zastosowanie słabo rozprzestrzeniających ogień:

- 1) elementów budynku o jednej kondygnacji nadziemnej ZL IV oraz PM, o maksymalnej gęstości obciążenia ogniowego strefy pożarowej do 500 MJ/m²,

- 2) ścian wewnętrznych i zewnętrznych oraz elementów konstrukcji dachu i jego przekrycia w budynku PM niskim o maksymalnej gęstości obciążenia ogniowego strefy pożarowej do 1000 MJ/m²,
 - 3) ścian zewnętrznych w budynku niskim ZL IV.
3. Dopuszcza się stosowanie w budynku PM ścian zewnętrznych klasy D z rdzeniem klasy E z uwagi na reakcję na ogień, jeżeli okładzina wewnętrzna jest niepalna, a ściana jest nierozprzestrzeniająca ognia przy działaniu ognia od strony elewacji.
 4. Dopuszcza się stosowanie w budynku PM ścian wewnętrznych klasy D z uwagi na reakcję na ogień.
 5. W ścianach zewnętrznych budynku ZL II dopuszcza się, z zastrzeżeniem ust. 8, zastosowanie izolacji cieplnej palnej, jeżeli osłaniająca ją od wewnątrz okładzina jest niepalna i ma klasę odporności ogniowej co najmniej:
 - 1) w budynku klasy odporności pożarowej "B" – E I 60,
 - 2) w budynku klasy odporności pożarowej "C" i "D" – E I 30.
 6. Dopuszcza się stosowanie klap dymowych z materiałów łatwo zapalnych w dachach i stropodachach.
 7. Strop tworzący w pomieszczeniu dodatkowy poziom – antresolę, przeznaczoną do użytku dla więcej niż 10 osób, a także jej konstrukcja nośna, powinny odpowiadać wymaganiom wynikającym z klasy odporności pożarowej budynku, lecz nie mniejszym niż dla klasy "D", z zastrzeżeniem § 214.
 8. W budynku, na wysokości powyżej 25 m od poziomu terenu, okładzina elewacyjna i jej zamocowanie mechaniczne, a także izolacja cieplna ściany zewnętrznej, powinny być wykonane z materiałów niepalnych.
 9. Dopuszcza się ocieplenie ściany zewnętrznej budynku mieszkalnego, wzniesionego przed dniem 1 kwietnia 1995 r., o wysokości do 11 kondygnacji włącznie, z użyciem samogasnącego polistyrenu spienionego, w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.”;
- 49) w § 218 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Przekrycie dachu budynku niższego, usytuowanego bliżej niż 8 m lub przyległego do ściany z otworami budynku wyższego, z wyjątkiem przypadków wymienionych w § 273 ust. 1, w pasie o szerokości 8 m od tej ściany powinno być nierozprzestrzeniające ognia oraz w pasie tym:
- 1) konstrukcja dachu powinna mieć klasę odporności ogniowej co najmniej R 30,
 - 2) przekrycie dachu powinno mieć klasę odporności ogniowej co najmniej R E 30.”;
- 50) w § 219 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Przekrycie dachu o powierzchni większej niż 1000 m², powinno być nierozprzestrzeniające ognia, a palna izolacja cieplna przekrycia powinna być oddzielona od wnętrza budynku przegrodą o klasie odporności ogniowej nie niższej niż R E 15.”;
- 51) w § 220 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ściany wewnętrzne i stropy wydzielające kotłownie, składy paliwa stałego, żuźlownie i magazyny oleju opałowego, a także zamknięcia otworów w tych elementach, powinny mieć klasę odporności ogniowej nie mniejszą niż określona w tabeli:

Rodzaj pomieszczenia	Klasa odporności ogniowej		
	ścian wewnętrznych	stropów	drzwi lub innych zamknięć
1	2	3	4
Kotłownia z kotłami na paliwo stałe, o łącznej mocy cieplnej powyżej 25 kW	E I 60	R E I 60	E I 30
Kotłownia z kotłami na olej opałowy, o łącznej mocy cieplnej powyżej 30 kW	E I 60	R E I 60	E I 30
Kotłownia z kotłami na paliwo gazowe, o łącznej mocy cieplnej powyżej 30 kW: - w budynku niskim (N) i średniowysokim (SW)	E I 60	R E I 60	E I 30
- w budynku wysokim (W) i wysokościowym (WW)	E I 120	R E I 120	E I 60
Skład paliwa stałego i żuźlownia	E I 120 ^{*)}	R E I 120 ^{*)}	E I 60 ^{*)}
Magazyn oleju opałowego	E I 120	R E I 120	E I 60

*) Wymaganie nie dotyczy budynków mieszkalnych jednorodzinnych, budynków mieszkalnych w zabudowie zagrodowej oraz budynków rekreacji indywidualnej.

52) w § 227 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dopuszcza się powiększenie powierzchni stref pożarowych, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem stref pożarowych w wielokondygnacyjnych budynkach wysokich (W) i wysokościowych (WW), pod warunkiem zastosowania:

- 1) stałych urządzeń gaśniczych tryskaczowych – o 100%,
- 2) samoczynnych urządzeń oddymiających uruchamianych za pomocą systemu wykrywania dymu – o 100%.

Przy jednoczesnym stosowaniu urządzeń wymienionych w pkt 1 i 2 dopuszcza się powiększenie powierzchni stref pożarowych o 200%.”;

53) § 229 otrzymuje brzmienie:

„§ 229.1. Dopuszcza się powiększenie powierzchni stref pożarowych, o których mowa w § 228, pod warunkiem ich ochrony:

- 1) stałymi samoczynnymi urządzeniami gaśniczymi wodnymi – o 100%,
- 2) samoczynnymi urządzeniami oddymiającymi – o 50%.

2. Przy jednoczesnym stosowaniu urządzeń wymienionych w ust.1 dopuszcza się powiększenie stref pożarowych o 150%.”;

54) w § 230 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W budynku jednokondygnacyjnym wielkości stref pożarowych PM, z wyjątkiem garażu, nie ogranicza się, pod warunkiem zastosowania stałych samoczynnych urządzeń gaśniczych wodnych i samoczynnych urządzeń oddymiających.”;

55) w § 232:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedśionek przeciwpożarowy powinien mieć wymiary rzutu poziomego nie mniejsze niż 1,4x1,4 m, ściany i strop, a także osłony lub obudowy przewodów i kabli elektrycznych z wyjątkiem wykorzystywanych w przedśionku – o klasie odporności ogniowej co najmniej E I 60 wykonane z materiałów niepalnych oraz być zamykany drzwiami i wentylowany co najmniej grawitacyjnie, z zastrzeżeniem § 246 ust. 2 i 3.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dopuszcza się stosowanie w strefach pożarowych PM otworu w ścianie oddzielenia przeciwpożarowego, służącego przeprowadzeniu urządzeń technologicznych, chronionego w sposób równoważny wymaganym dla tej ściany drzwiom przeciwpożarowym pod względem możliwości przeniesienia się przez ten otwór ognia lub dymu, w przypadku pożaru.”;

56) w § 234 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepusty instalacyjne o średnicy większej niż 0,04 m w ścianach i stropach pomieszczenia zamkniętego, dla których wymagana klasa odporności ogniowej jest nie niższa niż E I 60 lub R E I 60, a niebędących elementami oddzielenia przeciwpożarowego, powinny mieć klasę odporności ogniowej (E I) ścian i stropów tego pomieszczenia.”;

57) w § 235 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W budynku z przekryciem dachu rozprzestrzeniającym ogień, ściany oddzielenia przeciwpożarowego należy wyprowadzić ponad pokrycie dachu na wysokość co najmniej 0,3 m lub zastosować wzdłuż ściany pas z materiału niepalnego o szerokości co najmniej 1 m i klasie odporności ogniowej E I 60, bezpośrednio pod pokryciem; przekrycie na tej szerokości powinno być nierozprzestrzeniające ognia.”;

58) w § 236 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Określając wymaganą szerokość i liczbę przejść, wyjść oraz dróg ewakuacyjnych w budynku, w którym z przeznaczenia i sposobu zagospodarowania pomieszczeń nie wynika jednoznacznie maksymalna liczba ich użytkowników, liczbę tę należy przyjmować w odniesieniu do powierzchni tych pomieszczeń, dla:

- 1) sal konferencyjnych, lokali gastronomiczno-rozrywkowych, poczekalni, holi, świetlic itp. – 1 m²/osobę,
- 2) pomieszczeń handlowo-usługowych – 4 m²/osobę,
- 3) pomieszczeń administracyjno-biurowych – 5 m²/osobę,
- 4) archiwów, bibliotek, itp. – 7 m²/osobę,
- 5) magazynów – 30 m²/osobę.”;

59) w § 237 w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) stałych samoczynnych urządzeń gaśniczych wodnych – o 50%,”;

60) w § 240 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Drzwi rozsuwane mogą stanowić wyjścia na drogi ewakuacyjne, a także być stosowane na drogach ewakuacyjnych, jeżeli są przeznaczone nie tylko do celów ewakuacji, a ich konstrukcja zapewnia:

- 1) otwieranie automatyczne i ręczne bez możliwości ich blokowania,

2) samoczynne ich rozsuniecie i pozostanie w pozycji otwartej w wyniku zasygnalizowania pożaru przez system wykrywania dymu chroniący strefę pożarową, do ewakuacji z której te drzwi są przeznaczone, a także w przypadku awarii drzwi.”;

61) w § 246 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Klatki schodowe i przedsionki przeciwpożarowe, stanowiące drogę ewakuacyjną w budynku wysokim (W) dla stref pożarowych innych niż ZL IV i PM oraz w budynku wysokościowym (WW), powinny być wyposażone w urządzenia zapobiegające ich zadymieniu.

3. Klatki schodowe i przedsionki przeciwpożarowe, stanowiące drogę ewakuacyjną w budynku wysokim (W) dla strefy pożarowej PM, powinny być wyposażone w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub samoczynne urządzenia oddymiające uruchamiane za pomocą systemu wykrywania dymu.”;

62) § 253 otrzymuje brzmienie:

„§ 253. 1. W budynku ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V, mającym kondygnację z posadzką na wysokości powyżej 25 m ponad poziomem terenu przy najniższym wejściu do budynku oraz w budynku wysokościowym (WW) ZL IV, przynajmniej jeden dźwig w każdej strefie pożarowej powinien być przystosowany do potrzeb ekip ratowniczych, spełniając wymagania Polskiej Normy dotyczącej dźwigów dla straży pożarnej.

2. Dojście do dźwigu dla ekip ratowniczych powinno prowadzić przez przedsionek przeciwpożarowy spełniający wymagania określone w § 232.

3. Ściany i stropy szybu dźwigu dla ekip ratowniczych powinny mieć klasę odporności ogniowej wymaganej, jak dla stropów budynku, zgodnie z § 216.

4. Szyb dźwigu dla ekip ratowniczych powinien być wyposażony w urządzenia zapobiegające zadymieniu.”;

63) uchyla się § 254 i 255;

64) w § 256 ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) strefy pożarowej stałymi samoczynnymi urządzeniami gaśniczymi wodnymi – o 50%,”;

65) w § 258:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W strefach pożarowych ZL I, ZL II, ZL III i ZL V stosowanie do wykończenia wnętrza materiałów i wyrobów łatwo zapalnych, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące, jest zabronione.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku stosowania materiałów wykończeniowych luźno zwisających, w szczególności w kurtynach, zasłonach, draperiach, kotarach oraz żaluzjach, za łatwo zapalne uważa się materiały, których właściwości określone w badaniach zgodnych z Polskimi Normami odnoszącymi się do zapalności i rozprzestrzeniania płomienia przez wyroby włókiennicze, nie spełniają co najmniej jednego z kryteriów:

1) $t_i \geq 4s$,

2) $t_s \leq 30s$,

- 3) nie następuje przepalenie trzeciej nitki,
- 4) nie występują płonące krople.”;

66) w § 259 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewody i kable elektryczne oraz inne instalacje wykonane z materiałów palnych, prowadzone w przestrzeni podpodłogowej podłogi podniesionej i w przestrzeni ponad sufitami podwieszonymi, wykorzystywanej do wentylacji lub ogrzewania pomieszczenia, powinny mieć osłonę lub obudowę o klasie odporności ogniowej co najmniej E I 30, a w budynku wysokościowym (WW) lub w budynkach ze strefą pożarową o gęstości obciążenia ogniowego ponad 4000 MJ/m² – co najmniej E I 60.”;

67) w § 261 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) fotele i inne siedzenia trudno zapalne oraz niewydzielające produktów rozkładu i spalania, określonych jako bardzo toksyczne, zgodnie z Polską Normą dotyczącą badań wydzielania produktów toksycznych; określenie trudno zapalny przypisuje się fotelom i innym siedzeniom, które nie ulegają postępującemu tleniu i spalaniu płomieniowemu w warunkach określonych Polską Normą dotyczącą badania zapalności mebli tapicerowanych,”;

68) w § 266 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewody spalinowe i dymowe powinny być wykonane z wyrobów niepalnych.”;

69) w § 268:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dopuszcza się instalowanie w przewodzie wentylacyjnym nagrzewnic elektrycznych oraz nagrzewnic na paliwo ciekłe lub gazowe, których temperatura powierzchni grzewczych przekracza 160°C, pod warunkiem zastosowania ogranicznika temperatury, automatycznie wyłączającego ogrzewanie po osiągnięciu temperatury powietrza 110°C oraz zabezpieczenia uniemożliwiającego pracę nagrzewnicy bez przepływu powietrza.”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne w miejscu przejścia przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego powinny być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające o klasie odporności ogniowej równej klasie odporności ogniowej elementu oddzielenia przeciwpożarowego z uwagi na szczelność ogniową, izolacyjność ogniową i dymoszczelność (E I S), z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne samodzielne lub obudowane prowadzone przez strefę pożarową, której nie obsługują, powinny mieć klasę odporności ogniowej wymaganą dla elementów oddzielenia przeciwpożarowego tych stref pożarowych z uwagi na szczelność ogniową, izolacyjność ogniową i dymoszczelność (E I S), lub powinny być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające zgodnie z ust. 4.”;

70) § 270 otrzymuje brzmienie:

„§ 270.1. Instalacja wentylacji oddymiającej powinna:

- 1) usuwać dym z intensywnością zapewniającą, że w czasie potrzebnym do ewakuacji ludzi na chronionych przejściach i drogach ewakuacyjnych, nie wystąpi zadymienie lub temperatura uniemożliwiająca bezpieczną ewakuację,

- 2) mieć stały dopływ powietrza zewnętrznego uzupełniającego braki tego powietrza w wyniku jego wypływu wraz z dymem.

2. Przewody wentylacji oddymiającej, obsługujące:

- 1) wyłącznie jedną strefę pożarową, powinny mieć klasę odporności ogniowej z uwagi na szczelność ogniową i dymoszczelność - E₆₀₀ S, co najmniej taką, jak klasa odporności ogniowej stropu określona w § 216, przy czym dopuszcza się stosowanie klasy E₃₀₀ S, jeżeli wynikająca z obliczeń temperatura dymu powstającego w czasie pożaru nie przekracza 300⁰C,
- 2) więcej niż jedną strefę pożarową, powinny mieć klasę odporności ogniowej E I S, co najmniej taką, jak klasa odporności ogniowej stropu określona w § 216.

3. Kłapy odcinające do przewodów wentylacji oddymiającej, obsługujące:

- 1) wyłącznie jedną strefę pożarową, powinny być uruchamiane automatycznie i mieć klasę odporności ogniowej z uwagi na szczelność ogniową i dymoszczelność - E₆₀₀ S AA, co najmniej taką, jak klasa odporności ogniowej stropu określona w § 216, przy czym dopuszcza się stosowanie klasy E₃₀₀ S AA, jeżeli wynikająca z obliczeń temperatura dymu powstającego w czasie pożaru nie przekracza 300⁰C,
- 2) więcej niż jedną strefę pożarową, powinny być uruchamiane automatycznie i mieć klasę odporności ogniowej E I S AA, co najmniej taką, jak klasa odporności ogniowej stropu określona w § 216.

4. Wentylatory oddymiające powinny mieć klasę:

- 1) F₆₀₀ 60, jeżeli przewidywana temperatura dymu przekracza 400⁰C,
- 2) F₄₀₀ 120 w pozostałych przypadkach, przy czym dopuszcza się inne klasy, jeżeli z analizy obliczeniowej temperatury dymu oraz zapewnienia bezpieczeństwa ekip ratowniczych wynika taka możliwość.

5. Kłapy dymowe w grawitacyjnej wentylacji oddymiającej powinny mieć klasę:

- 1) B₃₀₀ 30 – dla klap otwieranych automatycznie,
- 2) B₆₀₀ 30 – dla klap otwieranych wyłącznie w sposób ręczny.”;

71) w § 271 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Odległości, o których mowa w ust. 1, dla budynków wymienionych w § 213, bez pomieszczeń zagrożonych wybuchem, można zmniejszyć o 25%, jeżeli są zwrócone do siebie ścianami i dachami z przekryciami nierozprzestrzeniającymi ognia, niemającymi otworów.”;

72) w § 272 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Budynki mieszkalne jednorodzinne, rekreacji indywidualnej oraz budynki mieszkalne zagrodowe i gospodarcze, ze ścianami i dachami z przekryciami nierozprzestrzeniającymi ognia, powinny być sytuowane w odległości nie mniejszej od granicy sąsiedniej, niezabudowanej działki, niż jest to określone w § 12.”;

73) § 273 otrzymuje brzmienie:

„§ 273. 1. Odległości między ścianami zewnętrznymi budynków położonych na jednej działce budowlanej nie ustala się, z zastrzeżeniem § 249 ust. 6, jeżeli łączna powierzchnia wewnętrzna tych budynków nie przekracza najmniejszej dopuszczalnej

powierzchni strefy pożarowej wymaganej dla każdego ze znajdujących się na tej działce rodzajów budynków.

2. Odległość zbiornika naziemnego oleju opałowego zasilającego kotłownię od budynku ZL powinna wynosić co najmniej 10 m.
3. Dopuszcza się zmniejszenie odległości, o których mowa w ust. 2, do 3 m, pod warunkiem wykonania ściany zewnętrznej budynku od strony zbiornika, jako ściany oddzielania przeciwpożarowego o klasie odporności ogniowej co najmniej R E I 120 lub wykonania takiej ściany pomiędzy budynkiem a zbiornikiem.
4. Zbiorniki, o których mowa w ust. 3, powinny być wykonane jako stalowe dwupłaszczyznowe lub być lokalizowane na terenie ukształtowanym w formie niecki, o pojemności większej od pojemności zbiornika, z izolacją uniemożliwiającą przedostawanie się oleju do gruntu.
5. Odległość budynku ZL od zbiornika podziemnego oleju opałowego, przykrytego warstwą ziemi o grubości nie mniejszej niż 0,5 m, powinna wynosić co najmniej 3 m, a od urządzenia spustowego, oddechowego i pomiarowego tego zbiornika – co najmniej 10 m.”.
6. Odległości budynków PM i IN wykonanych z materiałów niepalnych od zbiorników i ich urządzeń, o których mowa w ust. 5, powinny wynosić co najmniej 3 m.”;

74) § 274 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednokondygnacyjny, naziemny garaż otwarty, mający formę zadaszenia miejsc postojowych z odkrytymi drogami manewrowymi, powinien mieć elementy konstrukcji i przekrycia dachu niekapiące pod wpływem wysokiej temperatury.”;

75) § 277 otrzymuje brzmienie:

„§ 277. 1. Powierzchnia strefy pożarowej w naziemnym lub podziemnym garażu zamkniętym nie powinna przekraczać 5 000 m².

2. Powierzchnia, o której mowa w ust. 1, może być powiększona o 100%, jeżeli jest spełniony jeden z poniższych warunków:
 - 1) zastosowano ochronę strefy pożarowej stałymi samoczynnymi urządzeniami gaśniczymi wodnymi,
 - 2) wykonano, oddzielające od siebie nie więcej niż po 2 stanowiska postojowe, ściany o klasie odporności ogniowej, w części pełnej co najmniej E I 30, od posadzki do poziomu zapewniającego pozostawienie prześwitu pod stropem o wysokości 0,1 do 0,5 m na całej ich długości.
3. W garażu zamkniętym strefa pożarowa obejmująca więcej niż jedną kondygnację podziemną powinna spełniać jeden z warunków określonych w ust. 2.
4. W garażu zamkniętym o powierzchni całkowitej przekraczającej 1 500 m² należy stosować samoczynne urządzenia oddymiające.
5. W przypadku zastosowania rozwiązania, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, klasa odporności ogniowej przewodów wentylacji oddymiającej powinna odpowiadać wymaganiom określonym w § 270 ust. 2 – jedynie z uwagi na kryterium szczelności ogniowej (E).”;

76) w § 278 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na każdej kondygnacji garażu, której powierzchnia całkowita przekracza 1 500 m², powinny znajdować się co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne, przy czym jednym z tych wyjść może być wjazd lub wyjazd. Długość przejścia do najbliższego wyjścia ewakuacyjnego nie może przekraczać:

- 1) w garażu zamkniętym – 40 m,
- 2) w garażu otwartym – 60 m.”;

77) w § 287 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ma oświetlenie awaryjne,”;

78) w § 288 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wyposażenia w oświetlenie awaryjne,”;

79) w § 293 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Urządzenia oświetleniowe, w tym reklamy, umieszczone na zewnątrz budynku lub w jego otoczeniu nie mogą powodować uciążliwości dla jego użytkowników ani też przechodniów i kierowców. Jeżeli światło skierowane jest na elewację budynku zawierającą okna, natężenie oświetlenia na tej elewacji nie może przekraczać 5 luksów w przypadku światła białego i 3 luksów w przypadku światła kolorowego lub światła o zmieniającym się natężeniu, błyskowego, ewentualnie pulsującego.”;

80) w § 298 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Balustrady przy schodach, pochylniach, portfenetrach, balkonach i loggiach nie powinny mieć ostro zakończonych elementów, a ich konstrukcja powinna zapewniać przeniesienie sił poziomych, określonych w Polskiej Normie dotyczącej podstawowych obciążeń technologicznych i montażowych. Wysokość i wypełnienie płaszczyzn pionowych powinny zapewniać skuteczną ochronę przed wypadnięciem osób. Szklane elementy balustrad powinny być wykonane ze szkła o podwyższonej wytrzymałości na uderzenia, tłukącego się na drobne, nieostre odłamki.”;

81) w § 302 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W budynkach przeznaczonych na zbiorowy pobyt dzieci i osób niepełnosprawnych, w instalacji wody ciepłej powinny być stosowane termostaticzne zawory mieszające z ograniczeniem maksymalnej temperatury do 43°C, a w instalacjach prysznicowych do 38°C, zapobiegające poparzeniu.”;

82) w § 323 w ust. 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) pogłosowym, powstającym w wyniku odbić fal dźwiękowych od przegród ograniczających dane pomieszczenie.”;

83) § 324 otrzymuje brzmienie:

„§ 324. Budynek, w którym ze względu na prowadzoną w nim działalność lub sposób eksploatacji mogą powstawać uciążliwe dla otoczenia hałasy lub drgania, należy kształtować i zabezpieczać tak, aby poziom hałasów i drgań przenikających do otoczenia z pomieszczeń tego budynku nie przekraczał wartości dopuszczalnych określonych w odrębnych przepisach dotyczących ochrony środowiska, a także nie powodował przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu i drgań w pomieszczeniach innych budynków podlegających ochronie przeciwhałasowej i przeciwdrganiowej określonego w Polskich Normach dotyczących dopuszczalnych

wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach oraz oceny wpływu drgań na budynki i na ludzi w budynkach.”;

84) § 325 otrzymuje brzmienie:

„§ 325. 1. Budynki mieszkalne, budynki zamieszkania zbiorowego i budynki użyteczności publicznej należy sytuować w miejscach najmniej narażonych na występowanie hałasu i drgań, a jeżeli one występują i ich poziomy będą powodować w pomieszczeniach tych budynków przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu i drgań, określonych w Polskich Normach dotyczących dopuszczalnych wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach oraz oceny wpływu drgań na budynki i na ludzi w budynkach, należy stosować skuteczne zabezpieczenia.

2. Budynki z pomieszczeniami wymagającymi ochrony przed zewnętrznym hałasem i drganiami należy chronić przed tymi uciążliwościami poprzez zachowanie odpowiednich odległości od ich źródeł, usytuowanie i ukształtowanie budynku, stosowanie elementów amortyzujących drgania oraz osłaniających i ekranujących przed hałasem, a także racjonalne rozmieszczenie pomieszczeń w budynku oraz zapewnienie izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych określonej w Polskiej Normie dotyczącej wymaganej izolacyjności akustycznej przegród w budynkach oraz izolacyjności akustycznej elementów budowlanych.”;

85) § 326 otrzymuje brzmienie:

„§ 326. 1. Poziom hałas oraz drgań przenikających do pomieszczeń w budynkach mieszkalnych, budynkach zamieszkania zbiorowego i budynkach użyteczności publicznej, z wyłączeniem budynków, dla których jest konieczne spełnienie szczególnych wymagań ochrony przed hałasem, nie może przekraczać wartości dopuszczalnych, określonych w Polskich Normach dotyczących ochrony przed hałasem pomieszczeń w budynkach oraz oceny wpływu drgań na ludzi w budynkach, wyznaczonych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi metody pomiaru poziomu dźwięku A w pomieszczeniach oraz oceny wpływu drgań na ludzi w budynkach.

2. W budynkach, o których mowa w ust. 1, przegrody zewnętrzne i wewnętrzne oraz ich elementy powinny mieć izolacyjność akustyczną nie mniejszą od podanej w Polskiej Normie dotyczącej wymaganej izolacyjności akustycznej przegród w budynkach oraz izolacyjności akustycznej elementów budowlanych, wyznaczonej zgodnie z Polskimi Normami określającymi metody pomiaru izolacyjności akustycznej elementów budowlanych i izolacyjności akustycznej w budynkach. Wymagania odnoszą się do izolacyjności:

1) ścian zewnętrznych, stropodachów, ścian wewnętrznych, okien w przegrodach zewnętrznych i wewnętrznych oraz drzwi w przegrodach wewnętrznych - od dźwięków powietrznych,

2) stropów i podłóg - od dźwięków powietrznych i uderzeniowych,

3) podestów i biegów klatek schodowych w obrębie lokali mieszkalnych - od dźwięków uderzeniowych.

3. Prowadzone w budynku przewody i kanały instalacyjne (w tym kanały wentylacyjne) nie mogą powodować pogorszenia izolacyjności akustycznej między pomieszczeniami poniżej wartości wynikających z wymagań zawartych w Polskiej Normie dotyczącej izolacyjności akustycznej przegród w budynkach oraz izolacyjności akustycznej elementów budowlanych.

4. W budynku mieszkalnym wielorodzinnym:

- 1) izolacja akustyczna stropów międzymieszkaniowych powinna zapewniać zachowanie przez te stropy właściwości akustycznych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, bez względu na rodzaj zastosowanej nawierzchni podłogowej,
 - 2) należy unikać takich układów funkcjonalnych, przy których pomieszczenia sanitarne jednego mieszkania przylegają do pokoju sąsiedniego mieszkania; jeżeli to wymaganie nie zostanie spełnione, ściana międzymieszkaniowa oddzielająca pokój jednego mieszkania od pomieszczenia sanitarnego i kuchni sąsiedniego mieszkania, do której są mocowane przewody i urządzenia instalacyjne, musi mieć konstrukcję zapewniającą ograniczenie przenoszenia przez ścianę dźwięków materiałowych, co w szczególności można uzyskać przy zastosowaniu ściany o masie powierzchniowej nie mniejszej niż 300 kg/m^2 ,
 - 3) przy mocowaniu urządzeń i przewodów instalacyjnych wewnątrz mieszkania, stanowiących jego wyposażenie techniczne, należy stosować zabezpieczenia przeciwdrganiowe niezależnie od konstrukcji i usytuowania przegrody, do której są mocowane,
 - 4) w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się lokalizowanie:
 - a) urządzeń obsługujących inne budynki - w pomieszczeniach technicznych,
 - b) zakładów usługowych wyposażonych w hałaśliwe maszyny i urządzenia,
 - c) zakładów gastronomicznych i innych prowadzących działalność rozrywkową
- pod warunkiem zastosowania specjalnych zabezpieczeń przeciwdźwiękowych i przeciwdrganiowych, tak aby w najniekorzystniejszych warunkach ich użytkowania poziomy hałas i drgań przenikających do pomieszczeń chronionych nie przekraczały wartości dopuszczalnych określonych w Polskiej Normie dotyczącej dopuszczalnego poziomu dźwięku w pomieszczeniach, zmierzonych zgodnie z Polską Normą dotyczącą metody pomiaru poziomu dźwięku w pomieszczeniach, oraz określonych w Polskiej Normie dotyczącej oceny wpływu drgań na ludzi w budynkach.
 5. W pomieszczeniach budynków użyteczności publicznej, których funkcja związana jest z odbiorem mowy lub innych pożądaných sygnałów akustycznych, należy stosować takie rozwiązania budowlane oraz dodatkowe adaptacje akustyczne, które zapewnią uzyskanie w pomieszczeniach odpowiednich warunków określonych odrębnymi przepisami. Adaptacje akustyczne należy wykonywać z materiałów o potwierdzonych właściwościach pochłaniania dźwięku wyznaczonych zgodnie z Polską Normą określającą metodę pomiaru pochłaniania dźwięku przez elementy budowlane.”;
- 86) załącznik nr 1 do rozporządzenia „Wykaz Polskich Norm przywołanych w rozporządzeniu”, otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia;
- 87) dodaje się załącznik nr 3 do rozporządzenia „Stosowane w rozporządzeniu określenia dotyczące palności i rozprzestrzeniania ognia oraz odpowiadające im europejskie klasy reakcji na ogień i klasy odporności dachów na ogień zewnętrzny” w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Przepisów rozporządzenia, nie stosuje się, jeżeli przed dniem jego wejścia w życie:

- 1) został złożony wniosek o pozwolenie na budowę lub odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego i wnioski te zostały opracowane na podstawie dotychczasowych przepisów;
- 2) zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonania robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 1 pkt 33, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

WYKAZ POLSKICH NORM POWOŁANYCH W ROZPORZĄDZENIU

Lp.	Miejsce powołania normy	Numer normy	Tytuł normy (zakres powołania)
1	2	3	4
1	§ 53 ust. 2	PN-E-05003-01:1986	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych - Wymagania ogólne (w zakresie rozdziału 2)
2	§ 96 ust. 1	PN-B-02151-02:1987	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
		PN-B-02170:1985	Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki
		PN-B-02171:1988	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
3	§ 98 ust. 2	PN- HD 308 S2:2007	Identyfikacja żył w kablach i przewodach oraz w przewodach sznurowych.
		PN-IEC 364-4-481:1994	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona zapewniająca bezpieczeństwo - Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych - Wybór środków ochrony przeciwporażeniowej w zależności od wpływów zewnętrznych
		PN-EN 12464-1:2004	Światło i oświetlenie - Oświetlenie miejsc pracy - Część 1: Miejsca pracy we wnętrzach
		PN-IEC 60364-1:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Zakres, przedmiot i wymagania podstawowe
		PN-IEC 60364-3:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ustalanie ogólnych charakterystyk
		PN-IEC 60364-4-41:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa Ochrona przeciwporażeniowa
		PN-IEC 60364-4-42:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed skutkami oddziaływania ciepłego
		PN-IEC 60364-4-43:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed prądem przetężeniowym

PN-IEC 60364-4-442:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed przepięciami - Ochrona instalacji niskiego napięcia przed przejściowymi przepięciami i uszkodzeniami przy doziemieniach w sieciach wysokiego napięcia
PN-IEC 60364-4-443:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed przepięciami - Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi lub łączeniowymi
PN-IEC 60364-4-444:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed przepięciami - Ochrona przed zakłóceniami elektromagnetycznymi (EMI) w instalacjach obiektów budowlanych
PN-IEC 60364-4-45:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed obniżeniem napięcia
PN-IEC 60364-4-46:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Odłączanie izolacyjne i łączenie
PN-IEC 60364-4-47:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Stosowanie środków ochrony dla zapewnienia bezpieczeństwa - Postanowienia ogólne - Środki ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym
PN-IEC 60364-4-473:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Stosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo - Środki ochrony przed prądem przetężeniowym
PN-IEC 60364-4-482:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych - Ochrona przeciwpożarowa
PN-IEC 60364-5-51:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Postanowienia ogólne
PN-IEC 60364-5-52:2002	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Oprzewodowanie
PN-IEC 60364-5-523:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Obciążalność prądowa długotrwała przewodów
PN-IEC 60364-5-53:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Aparatura rozdzielcza i sterownicza

		PN-IEC 60364-5-534:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Urządzenia do ochrony przed przepięciami
		PN-IEC 60364-5-537:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Aparatura rozdzielcza i sterownicza - Urządzenia do odłączenia izolacyjnego i łączenia
		PN-IEC 60364-5-54:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Uziemienia i przewody ochronne
		PN-IEC 60364-5-548:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Układy uziemiające i połączenia wyrównawcze instalacji informatycznych
		PN-IEC 60364-5-551:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Inne wyposażenie - Niskonapięciowe zespoły prądowórcze
		PN-IEC 60364-5-559:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Inne wyposażenie - Oprawy oświetleniowe i instalacje oświetleniowe
		PN-IEC 60364-5-56:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Instalacje bezpieczeństwa
		PN-HD 60364-6:2008	Instalacje elektryczne niskiego napięcia – Część 6: Sprawdzanie
		PN-EN 60445:2002	Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, oznaczanie i identyfikacja - Oznaczenia identyfikacyjne zacisków urządzeń i zakończeń żył przewodów oraz ogólne zasady systemu alfanumerycznego
		PN-EN 60446:2004	Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, oznaczanie i identyfikacja - Oznaczenia identyfikacyjne przewodów barwami albo cyframi.
4	§ 113 ust. 4	PN-B-01706:1992	Instalacje wodociągowe - Wymagania w projektowaniu (w zakresie pkt 2.1; 2.3; 2.4.1; 2.4.3-2.4.5; 3.1.1- 3.1.3; 3.1.5; 3.1.7; 3.2.2; 3.2.3; 3.3; 4.1; 4.2 i 4.4- 4.6)
5	§ 113 ust. 7	PN-EN 1717:2003	Ochrona przed wtórnym zanieczyszczeniem wody w instalacjach wodociągowych i ogólne wymagania dotyczące urządzeń zapobiegających zanieczyszczeniu przez przepływ zwrotny
6	§ 115 ust. 1	PN-B-10720:1998	Wodociągi - Zabudowa zestawów wodomierzowych w instalacjach wodociągowych - Wymagania i badania przy odbiorze (w zakresie pkt 2.1; 2.3; 2.4 i 2.6)

7	§ 116 ust. 3	PN-IEC 60364-5-54:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Uziemienia i przewody ochronne (w zakresie pkt 547.1.3)
8	§ 120 ust. 4	PN-B-02440:1976	Zabezpieczenie urządzeń ciepłej wody użytkowej - Wymagania (w zakresie pkt 2; 3.1.1; 3.1.2 i 3.2.1–3.2.13)
9	§ 121 ust. 2	PN-B-10720:1998	Wodociągi - Zabudowa zestawów wodomierzowych w instalacjach wodociągowych - Wymagania i badania przy odbiorze (w zakresie pkt 2.1; 2.3; 2.4 i 2.6)
10	§ 122 ust. 2	PN-EN 12056-1:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 1: Postanowienia ogólne i wymagania (w zakresie pkt 4 i 5)
		PN-EN 12056-2:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 2: Kanalizacja sanitarna - Projektowanie układu i obliczenia (w zakresie pkt 4-6)
		PN-EN 12056-3:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 3: Przewody deszczowe - Projektowanie układu i obliczenia (w zakresie pkt 4-7)
		PN-EN 12056-4:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 4: Pompownie ścieków - Projektowanie układu i obliczenia (w zakresie pkt 4-6)
		PN-EN 12056-5:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 5: Montaż i badania, instrukcje działania, użytkowania i eksploatacji (w zakresie pkt 5-9)
		PN-EN 12109:2003	Wewnętrzne systemy kanalizacji podciśnieniowej (w zakresie pkt 5; 7 i 8)
11	§ 124	PN-EN 12056-4:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 4: Pompownie ścieków - Projektowanie układu i obliczenia (w zakresie pkt 4-6)
		PN-EN 13564-1:2004	Urządzenia przeciwwzalewowe w budynkach.- Część 1: Wymagania
12	§ 125 ust. 4	PN-B-01707:1992	Instalacje kanalizacyjne - Wymagania w projektowaniu (w zakresie pkt 4.2.2 z wyjątkiem odwołania do pkt 3.5)
13	§ 131	PN-B-94340:1991	Zsyp na odpady

14	§ 133 ust. 3	PN-B-02413:1991	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu otwartego - Wymagania
		PN-B-02414:1999	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego z naczyniami wzbiorczymi przeponowymi - Wymagania
		PN-B-02415:1991	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie wodnych zamkniętych systemów ciepłowniczych - Wymagania
		PN-B-02416:1991	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego przyłączonych do sieci ciepłych - Wymagania
15	§ 133 ust. 4	PN-C-04607:1993	Woda w instalacjach ogrzewania - Wymagania i badania dotyczące jakości wody
16	§ 134 ust. 1	PN-EN ISO 6946:2008	Komponenty budowlane i elementy budynku - Opór cieplny i współczynnik przenikania ciepła - Metoda obliczania
		PN-EN ISO 10077-1:2007	Cieplne właściwości użytkowe okien, drzwi i żaluzji - Obliczanie współczynnika przenikania ciepła - Część 1: Postanowienia ogólne
		PN-EN ISO 10077-2:2005	Cieplne właściwości użytkowe okien, drzwi i żaluzji - Obliczanie współczynnika przenikania ciepła - Część 2: Metoda komputerowa dla ram
		PN-EN ISO 10211:2008	Mostki cieplne w budynkach – Strumienie ciepła i temperatury powierzchni – Obliczenia szczegółowe
		PN-EN 12831:2006	Instalacje ogrzewcze w budynkach - Metoda obliczania projektowego obciążenia cieplnego
		PN-EN ISO 13370:2008	Cieplne w właściwości użytkowe budynków – Wymiana ciepła przez grunt – Metody obliczania
		PN-EN ISO 13789:2008	Cieplne właściwości użytkowe budynków - Współczynniki wymiany ciepła przez przenikanie i wentylację – Metoda obliczania
		PN-EN ISO 14683:2008	Mostki cieplne w budynkach - Liniowy współczynnik przenikania ciepła - Metody uproszczone i wartości orientacyjne
17	§ 134 ust. 2	PN-B-02403:1982	Ogrzewnictwo - Temperaturowe obliczeniowe zewnętrzne
18	§ 135 ust. 4	PN-B-02421:2000	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Izolacja cieplna przewodów, armatury i urządzeń - Wymagania i badania odbiorcze (w zakresie pkt 2.1; 2.2; 2.3.1; 2.4.1–2.4.4 i 2.5.1–2.5.6)

19	§ 136 ust. 2	PN-B-02411:1987	Ogrzewnictwo - Kotłownie wbudowane na paliwo stałe - Wymagania (w zakresie pkt 2.1.3-2.1.6 i 2.1.8-2.1.10)
20	§ 136 ust. 2a	PN-B-02411:1987	Ogrzewnictwo - Kotłownie wbudowane na paliwo stałe - Wymagania (w zakresie pkt 2.1.3-2.1.5; 2.1.6.2 i 2.1.9-2.1.10)
21	§ 136 ust. 3	PN-B-02411:1987	Ogrzewnictwo - Kotłownie wbudowane na paliwo stałe - Wymagania (w zakresie pkt 2.2.2-2.2.8 i 2.2.10-2.2.16)
22	§ 137 ust. 9	PN-E-05204:1994	Ochrona przed elektrycznością statyczną - Ochrona obiektów, instalacji i urządzeń - Wymagania
23	§ 140 ust. 1	PN-B-10425:1989	Przewody dymowe, spalinowe i wentylacyjne murowane z cegły - Wymagania techniczne i badania przy odbiorze
24	§ 142 ust. 2	PN-B-10425:1989	Przewody dymowe, spalinowe i wentylacyjne murowane z cegły - Wymagania techniczne i badania przy odbiorze (w zakresie pkt 3.3.2)
25	§ 143 ust. 1	PN-B-02011:1977	Obciążenia w obliczeniach statycznych - Obciążenie wiatrem (w zakresie pkt 3.3)
26	§ 147 ust. 1	PN-B-03430:1983 PN-B-03430:1983/ /Az3:2000	Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej - Wymagania (z wyjątkiem pkt 5.2.1 i 5.2.3)
27	§ 147 ust. 3	PN-B-03421:1978	Wentylacja i klimatyzacja - Parametry obliczeniowe powietrza wewnętrznego w pomieszczeniach przeznaczonych do stałego przebywania ludzi
28	§ 149 ust. 1	PN-B-03430:1983 PN-B-03430:1983/ /Az3:2000	Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej - Wymagania (w zakresie pkt 2.1.2-2.1.4; 3.1 i 4.1)
29	§ 149 ust. 4	PN-B-03421:1978	Wentylacja i klimatyzacja - Parametry obliczeniowe powietrza wewnętrznego w pomieszczeniach przeznaczonych do stałego przebywania ludzi
30	§ 153 ust. 2	PN-EN 1507:2007	Wentylacja budynków - Przewody wentylacyjne z blachy o przekroju prostokątnym - Wymagania dotyczące wytrzymałości i szczelności
		PN-EN 12237:2005	Wentylacja budynków - Sieć przewodów - Wytrzymałość i szczelność przewodów z blachy o przekroju kołowym
31	§ 153 ust. 5	PN-EN 12097:2007	Wentylacja budynków - Sieć przewodów - Wymagania dotyczące elementów sieci przewodów ułatwiających konserwację systemów przewodów

32	§ 154 ust. 6	PN-EN 779:2005	Przeciwpływowe filtry powietrza do wentylacji ogólnej - Wymagania, badania, oznaczanie (w zakresie rozdziału 4)
33	§ 155 ust. 4	PN-B-03430:1983 PN-B-03430:1983/ /Az3:2000	Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej - Wymagania (w zakresie pkt 2.1.5)
34	§ 157 ust. 2	PN-C-04753:2002	Gaz ziemny - Jakość gazu dostarczanego odbiorcom z sieci rozdzielczej (w zakresie rozdziału 2)
		PN-C-96008:1998	Przetwory naftowe - Gazy węglowodorowe - Gazy skroplone C ₃ – C ₄ (w zakresie rozdziału 3)
35	§ 163 ust. 1a	PN-EN 1775:2001	Dostawa gazu - Przewody gazowe dla budynków - Maksymalne ciśnienie robocze ≤ 5 bar - Zalecenia funkcjonalne (w zakresie pkt 4.3.1 i 4.3.2 oraz Załącznika A)
36	§ 163 ust. 2	PN-EN 10208-1:2000	Rury stalowe przewodowe dla mediów palnych - Rury o klasie wymagań A
37	§ 163 ust. 4	PN-EN 1775:2001	Dostawa gazu - Przewody gazowe dla budynków - Maksymalne ciśnienie robocze ≤ 5 bar - Zalecenia funkcjonalne (w zakresie pkt 4.3.1 i 4.3.2 oraz Załącznika A)
38	§ 166 ust. 1	PN-EN 1359:2004	Gazomierze - Gazomierze miechowe
39	§ 170 ust. 1	PN-B-03430:1983 PN-B-03430:1983/ /Az3::2000	Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej - Wymagania (z wyjątkiem pkt 5.2.1 i 5.2.3)
40	§ 176 ust. 1	PN-B-02431-1:1999	Ogrzewnictwo - Kotłownie wbudowane na paliwa gazowe o gęstości względnej mniejszej niż 1 - Wymagania (w zakresie pkt 2.2 z wyłączeniem 2.2.1.4; 2.2.1.8; 2.2.2.4 i 2.2.2.5 oraz pkt 2.3 z wyłączeniem 2.3.8.1; 2.3.8.2; 2.3.9 i 2.3.14)
41	§ 180	PN- HD 308 S2:2007	Identyfikacja żył w kablach i przewodach oraz w przewodach sznurowych.
		PN-IEC 364-4-481:1994	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona zapewniająca bezpieczeństwo - Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych - Wybór środków ochrony przeciwporażeniowej w zależności od wpływów zewnętrznych
		PN-N-01256-02:1992	Znaki bezpieczeństwa - Ewakuacja

PN-B-02151-02:1987	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
PN-B-02171:1988	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
PN-E-05010:1991	Zakresy napięciowe instalacji elektrycznych w obiektach budowlanych
PN-E-05115:2002	Instalacje elektroenergetyczne prądu przemiennego o napięciu wyższym od 1 kV
PN-E-08501:1988	Urządzenia elektryczne - Tablice i znaki bezpieczeństwa
PN-EN 12464-1:2004	Światło i oświetlenie - Oświetlenie miejsc pracy - Część 1: Miejsca pracy we wnętrzach
PN-EN 50160:2002	Parametry napięcia zasilającego w publicznych sieciach rozdzielczych
PN-EN 50310:2007	Stosowanie połączeń wyrównawczych i uzimających w budynkach z zainstalowanym sprzętem informatycznym
PN-IEC 60364-1:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Zakres, przedmiot i wymagania podstawowe
PN-IEC 60364-3:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ustalanie ogólnych charakterystyk
PN-IEC 60364-4-41:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przeciwporażeniowa
PN-IEC 60364-4-42:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed skutkami oddziaływania cieplnego
PN-IEC 60364-4-43:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed prądem przetężeniowym
PN-IEC 60364-4-442:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed przepięciami - Ochrona instalacji niskiego napięcia przed przejściowymi przepięciami i uszkodzeniami przy doziemieniach w sieciach wysokiego napięcia
PN-IEC 60364-4-443:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed przepięciami - Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi lub łączeniowymi
PN-IEC 60364-4-444:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed przepięciami - Ochrona przed zakłóceniami elektromagnetycznymi (EMI) w instalacjach obiektów budowlanych

PN-IEC 60364-4-45:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed obniżeniem napięcia
PN-IEC 60364-4-46:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Odłączanie izolacyjne i łączenie
PN-IEC 60364-4-47:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Stosowanie środków ochrony dla zapewnienia bezpieczeństwa - Postanowienia ogólne - Środki ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym
PN-IEC 60364-4-473:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Stosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo - Środki ochrony przed prądem przetężeniowym
PN-IEC 60364-4-482:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych - Ochrona przeciwpożarowa
PN-IEC 60364-5-51:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Postanowienia ogólne
PN-IEC 60364-5-52:2002	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Przewodowanie
PN-IEC 60364-5-523:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Obciążalność prądowa długotrwała przewodów
PN-IEC 60364-5-53:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Aparatura rozdzielcza i sterownicza
PN-IEC 60364-5-534:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Urządzenia do ochrony przed przepięciami
PN-IEC 60364-5-537:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Aparatura rozdzielcza i sterownicza - Urządzenia do odłączania izolacyjnego i łączenia
PN-IEC 60364-5-54:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Uziemienia i przewody ochronne
PN-IEC 60364-5-548:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Układy uziemiające i połączenia wyrównawcze instalacji informatycznych

PN-IEC 60364-5-551:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Inne wyposażenie - Niskonapięciowe zespoły prądotwórcze
PN-IEC 60364-5-559:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Inne wyposażenie - Oprawy oświetleniowe i instalacje oświetleniowe
PN-IEC 60364-5-56:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Instalacje bezpieczeństwa
PN-HD 60364-6:2008	Instalacje elektryczne niskiego napięcia – Część 6: Sprawdzenie
PN-IEC 60364-7-701:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Pomieszczenia wyposażone w wannę lub/i basen natryskowy
PN-IEC 60364-7-702:1999+Ap1:2002	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Baseny pływackie i inne
PN-HD 60364-7-703:2007	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Część 7-703: Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Pomieszczenia i kabiny zawierające ogrzewacze sauny
PN-IEC 60364-7-704:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Instalacje na terenie budowy i rozbiórki
PN-IEC 60364-7-705:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Instalacje elektryczne w gospodarstwach rolniczych i ogrodniczych
PN-IEC 60364-7-706:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Przestrzenie ograniczone powierzchniami przewodzącymi
PN-IEC 60364-7-707:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Wymagania dotyczące uzemień instalacji urządzeń przetwarzania danych
PN-IEC 60364-7-714:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Instalacje oświetlenia zewnętrznego
PN-HD 60364-7-715:2006	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Część 7-715: Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Instalacje oświetleniowe o bardzo niskim napięciu

		PN-EN 60445:2002	Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, oznaczanie i identyfikacja - Oznaczenia identyfikacyjne zacisków urządzeń i zakończeń żył przewodów oraz ogólne zasady systemu alfanumerycznego
		PN-EN 60446:2004	Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, oznaczanie i identyfikacja - Oznaczenia identyfikacyjne przewodów barwami albo cyframi
		PN-EN 60529:2003	Stopnie ochrony zapewnianej przez obudowy (kod IP)
		PN-EN 61140:2005 PN-EN 61140:2005/A1:2008	Ochrona przed porażeniem prądem elektrycznym - Wspólne aspekty instalacji i urządzeń
		PN-EN 61293:2000	Znakowanie urządzeń elektrycznych danymi znamionowymi dotyczącymi zasilania elektrycznego - Wymagania bezpieczeństwa
42	§ 181 ust. 7	PN-EN 1838:2005	Zastosowania oświetlenia - Oświetlenie awaryjne
		PN-EN 50172:2005	Systemy awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego
		PN-IEC 60364-5-56:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Instalacje bezpieczeństwa
43	§ 184 ust. 2	PN-IEC 60364-5-54:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Uziemienia i przewody ochronne (w zakresie pkt 542.2.5)
44	§ 184 ust. 3	PN-E-05003-01:1986	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych - Wymagania ogólne
		PN-E-05003-03:1989	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych - Ochrona obostrzona
		PN-E-05003-04:1992	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych - Ochrona specjalna
		PN-IEC 60364-4-443:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed przepięciami - Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi i łączeniowymi
		PN-IEC 61024-1:2001 PN-IEC 61024-1:2001/Ap1:2002	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych - Zasady ogólne
		PN-IEC 61024-1-1:2001 PN-IEC 61024-1-1:2001/Ap1:2002	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych - Zasady ogólne - Wybór poziomów ochrony dla urządzeń piorunochronnych

		PN-IEC 61024-1-2:2002	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych - Zasady ogólne - Przewodnik B – Projektowanie, montaż, konserwacja i sprawdzanie
		PN-IEC 61312-1:2001	Ochrona przed piorunowym impulsem elektromagnetycznym - Zasady ogólne
		PN-IEC/TS 61312-2:2003	Ochrona przed piorunowym impulsem elektromagnetycznym (LEMP) - Część 2: Ekranowanie obiektów, połączenia wewnątrz obiektów i uziemienia
		PN-IEC/TS 61312-3:2004	Ochrona przed piorunowym impulsem elektromagnetycznym - Część 3: Wymagania dotyczące urządzeń do ograniczania przepięć (SPD)
45	§ 186 ust. 2	PN-IEC 60364-5-52:2002	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Oprzewodowanie
46	§ 187 ust. 3	PN-EN 1363-1:2001	Badania odporności ogniowej – Część 1: Wymagania ogólne
47	§ 187 ust. 5	PN-EN 50200:2003	Metoda badania palności cienkich przewodów i kabli bez ochrony specjalnej stosowanych w obwodach zabezpieczających
48	§ 196 ust. 2 i 3	PN-B-02151-02:1987	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
		PN-B-02171:1988	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
49	§ 204 ust. 4	PN-B-02000:1982	Obciążenia budowli - Zasady ustalania wartości
		PN-B-02001:1982	Obciążenia budowli - Obciążenia stałe
		PN-B-02003:1982	Obciążenia budowli - Obciążenia zmienne technologiczne - Podstawowe obciążenia technologiczne i montażowe
		PN-B-02004:1982	Obciążenia budowli - Obciążenia zmienne technologiczne - Obciążenia pojazdami
		PN-B-02005:1986	Obciążenia budowli - Obciążenia suwnicami pomostowymi, wciągarkami i wciągnikami
		PN-B-02010:1980 PN-B-02010:1980/ /Az1:2006	Obciążenia w obliczeniach statycznych - Obciążenie śniegiem
		PN-B-02011:1977	Obciążenia w obliczeniach statycznych - Obciążenie wiatrem
		PN-B-02013:1987	Obciążenie budowli - Obciążenia zmienne środowiskowe - Obciążenie oblodzeniem
		PN-B-02014:1988	Obciążenia budowli - Obciążenie gruntem
		PN-B-02015:1986	Obciążenia budowli - Obciążenia zmienne środowiskowe - Obciążenie temperaturą

		PN-B-03001:1976	Konstrukcje i podłoża budowli - Ogólne zasady obliczeń
		PN-B-03002:2007	Konstrukcje murowe - Projektowanie i obliczanie
		PN-B-03020:1981	Grunty budowlane - Posadowienie bezpośrednie budowli - Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-B-03150:2000 PN-B-03150:2000/ /Az1:2001 PN-B-03150:2000/ /Az2:2003 PN-B-03150:2000/ /Az3:2004	Konstrukcje drewniane - Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-B-03200:1990	Konstrukcje stalowe - Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-B-03215:1998	Konstrukcje stalowe - Połączenia z fundamentami - Projektowanie i wykonanie
		PN-B-03230:1984	Lekkie ściany osłonowe i przekrycia dachowe z płyt warstwowych i żebrowych - Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-B-03263:2000	Konstrukcje betonowe, żelbetowe i sprężone wykonywane z kruszywowych betonów lekkich - Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-B-03264:2002 PN-B-03264:2002/ /Ap1:2004	Konstrukcje betonowe, żelbetowe i sprężone - Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-B-03300:2006 PN-B-03300:2006/ /Ap1:2008	Konstrukcje zespolone stalowo-betonowe - Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-EN 1990 ^{*)} : PN-EN 1991 ^{*)} : PN-EN 1992 ^{*)} : PN-EN 1993 ^{*)} : PN-EN 1994 ^{*)} : PN-EN 1995 ^{*)} : PN-EN 1996 ^{*)} : PN-EN 1997 ^{*)} : PN-EN 1999 ^{*)} :	Eurokod: Podstawy projektowania konstrukcji Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje Eurokod 2: Projektowanie konstrukcji z betonu Eurokod 3: Projektowanie konstrukcji stalowych Eurokod 4: Projektowanie konstrukcji stalowo-betonowych Eurokod 5: Projektowanie konstrukcji drewnianych Eurokod 6: Projektowanie konstrukcji murowych Eurokod 7: Projektowanie geotechniczne Eurokod 9: Projektowanie konstrukcji aluminiowych (wszystkie części norm)
50	§ 208 § 208a	PN-EN 81-58:2005	Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów - Badania i próby - Część 58: Próba odporności ogniowej drzwi przystankowych
		PN-EN 1021-1:2007	Meble - Ocena zapalności mebli tapicerowanych – Część 1: Źródło zapłonu: tłący się papieros

	PN-EN 1021-2:2007	Meble - Ocena zapalności mebli tapicerowanych – Część2: Źródło zapłonu: równoważnik płomienia zapalki
	PN-EN 1991-1-2:2006	Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje - Część 1-2: Oddziaływania ogólne - Oddziaływania na konstrukcje w warunkach pożaru
	PN-B-02852:2001	Ochrona przeciwpożarowa budynków - Obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru (w części dotyczącej gęstości obciążenia ogniowego – pkt 2)
	PN-B-02855:1988	Ochrona przeciwpożarowa budynków – Metoda badania wydzielania toksycznych produktów rozkładu i spalania materiałów
	PN-B-02867:1990	Ochrona przeciwpożarowa budynków - Metoda badania stopnia rozprzestrzeniania ognia przez ściany (w części dotyczącej ścian zewnętrznych przy działaniu ognia od strony elewacji)
	PN-EN ISO 6940:2005	Wyroby włókiennicze – Zachowanie się podczas palenia – Wyznaczanie zapalności pionowo umieszczonych próbek
	PN-EN ISO 6941:2005	Wyroby włókiennicze – Zachowanie się podczas palenia – Pomiar właściwości rozprzestrzeniania się płomienia na pionowo umieszczonych próbkach
	PN-EN 13501-1:2008	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków – Część 1: Klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień
	PN-EN 13501-2:2008	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 2: Klasyfikacja na podstawie badań odporności ogniowej z wyłączeniem instalacji wentylacyjnej
	PN-EN 13501-3:2007	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków – Część 3: Klasyfikacja na podstawie badań odporności ogniowej wyrobów i elementów stosowanych w instalacjach użytkowych w budynkach: ognioodpornych przewodów wentylacyjnych i przeciwpożarowych klap odcinających
	PN-EN 13501-4:2008	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków – Część 4: Klasyfikacja na podstawie wyników badań odporności ogniowej elementów systemów kontroli rozprzestrzeniania dymu

		PN-EN 13501-5:2006 PN-EN 13501-5:2006 /AC:2008	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków – Część 5: Klasyfikacja na podstawie wyników badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy
51	§ 253 ust. 1	PN-EN 81-72:2005	Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów – Szczególne zastosowania dźwigów osobowych i towarowych – Część 72: Dźwigi dla straży pożarnej
52	§ 258 ust. 1a	PN-EN ISO 6940:2005	Wyroby włókiennicze – Zachowanie się podczas palenia – Wyznaczanie zapalności pionowo umieszczonych próbek
		PN-EN ISO 6941:2005	Wyroby włókiennicze – Zachowanie się podczas palenia – Pomiar właściwości rozprzestrzeniania się płomienia na pionowo umieszczonych próbkach
53	§ 261 pkt 1	PN-EN 1021-1:2007	Meble - Ocena zapalności mebli tapicerowanych - Część 1: Źródło zapłonu: tłący papieros
		PN-EN 1021-2:2007	Meble - Ocena zapalności mebli tapicerowanych – Część 2: Źródło zapłonu: równoważnik płomienia zapalki
		PN-B-02855:1988	Ochrona przeciwpożarowa budynków - Metoda badania wydzielania toksycznych produktów rozkładu i spalania materiałów
54	§ 266 ust. 2	PN-B-02870:1993	Badania ogniowe - Małe kominy - Badania w podwyższonych temperaturach
55	§ 287 pkt 4	PN-N-01256-02:1992	Znaki bezpieczeństwa – Ewakuacja
		PN-N-01256-5:1998	Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych
		PN-ISO 7010:2006	Symbole graficzne - Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa - Znaki bezpieczeństwa stosowane w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej
56	§ 287 pkt 6	patrz: Polskie Normy powołane w § 180	
57	§ 288 pkt 5	PN-N-01256-02:1992	Znaki bezpieczeństwa – Ewakuacja
		PN-N-01256-5:1998	Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych
		PN-ISO 7010:2006	Symbole graficzne - Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa - Znaki bezpieczeństwa stosowane w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej
58	§ 288 pkt 7	patrz: Polskie Normy powołane w § 180	

59	§ 298 ust. 1	PN-B-02003:1982	Obciążenia budowli - Obciążenia zmienne technologiczne - Podstawowe obciążenia technologiczne i montażowe (w zakresie pkt 3.6)
60	§ 305 ust. 2	PN-E-05204:1994	Ochrona przed elektrycznością statyczną - Ochrona obiektów, instalacji i urządzeń – Wymagania
61	§ 324	PN-B-02151-02:1987	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
		PN-B-02170:1985	Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłogę na budynki
		PN-B-02171:1988	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
62	§ 325 ust. 1	PN-B-02151-02:1987	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
		PN-B-02170:1985	Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłogę na budynki
		PN-B-02171:1988	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
63	§ 325 ust. 2	PN-B-02151-3:1999	Akustyka budowlana – Ochrona przed hałasem w budynkach – Izolacyjność akustyczna przegród w budynkach oraz izolacyjność akustyczna elementów budowlanych – Wymagania (w zakresie pkt 1, 2, 6, 8 i 9.)
64	§ 326 ust. 1	PN-B-02151-02:1987	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
		PN-B-02156:1987	Akustyka budowlana - Metody pomiaru dźwięku A w budynkach
		PN-B-02171:1988	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
65	§ 326 ust. 2	PN – EN ISO 140 – 4:2000	Akustyka – Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych – Część 4: Pomiary terenowe izolacyjności akustycznej od dźwięków powietrznych między pomieszczeniami
		PN – EN ISO 140 – 5:1999	Akustyka – Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych – Część 5: Pomiary terenowe izolacyjności akustycznej od dźwięków powietrznych ściany zewnętrznej i jej elementów
		PN – EN ISO 140 – 6:1999	Akustyka – Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych – Część 6: Pomiary laboratoryjne izolacyjności od dźwięków uderzeniowych stropów
		PN – EN ISO 140 – 7:2000	Akustyka – Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych – Część 7: Pomiary terenowe izolacyjności akustycznej od dźwięków uderzeniowych stropów

		PN – EN ISO 140 – 8:1999	Akustyka – Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych – Część 8: Pomiary laboratoryjne tłumienia dźwięków uderzeniowych przez podłogi na masywnym stropie wzorcowym
		PN – EN ISO 140 – 12:2001	Akustyka – Pomiary izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych – Część 12: Pomiary laboratoryjne izolacyjności od dźwięków powietrznych i uderzeniowych podniesionej podłogi pomiędzy dwoma sąsiednimi pomieszczeniami
		PN – EN 20140 – 3:1999 PN – EN 20140 – 3:1999/A1:2007	Akustyka – Pomiary izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych – Część 3: Pomiary laboratoryjne izolacyjności od dźwięków powietrznych elementów budowlanych
		PN – EN 20140 – 9:1998	Akustyka – Pomiary izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych – Część 9: Pomiary laboratoryjne izolacyjności od dźwięków powietrznych, dla sufitów podwieszonych z przestrzenią nad sufitem, mierzonej pomiędzy dwoma sąsiednimi pomieszczeniami
		PN – EN 20140 – 10:1994	Akustyka – Pomiary izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych – Część 10: Pomiary laboratoryjne izolacyjności od dźwięków powietrznych małych elementów budowlanych
66	§ 326 ust. 3	PN-B-02151-3:1999	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem w budynkach - Izolacyjność akustyczna przegród w budynkach oraz izolacyjność akustyczna elementów budowlanych – Wymagania (w zakresie pkt 1-5; 7 i 9.)
67	§ 326 ust. 4	PN-B-02151-02:1987	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
		PN-B-02156:1987	Akustyka budowlana - Metody pomiaru dźwięku A w budynkach
		PN-B-02171:1988	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
68	§ 326 ust. 5	PN - EN ISO 354:2005	Akustyka - Pomiar pochłaniania dźwięku w komorze pogłosowej
69	Załącznik nr 2 pkt 2.2.1 – 2.2.4	PN-EN ISO 13788:2003	Ciepłno-wilgotnościowe właściwości komponentów budowlanych i elementów budynku – Temperatura powierzchni wewnętrznej konieczna do uniknięcia krytycznej wilgotności powierzchni i kondensacja międzywarstwowa – Metody obliczania

70	Załącznik nr 3	PN-ENV 1187:2004 PN-ENV 1187:2004/A1:2007	Metody badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy
		PN-EN 13501-1:2008	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynku - Część 1: Klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień
		PN-EN 13501-5:2006 PN-EN 13501-5:2006 /AC:2008	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 5: Klasyfikacja na podstawie wyników badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy

*) – Polskie Normy projektowania wprowadzające europejskie normy projektowania konstrukcji – Eurokody, zatwierdzone i opublikowane w języku polskim, mogą być stosowane do projektowania konstrukcji, jeżeli obejmują one wszystkie niezbędne aspekty związane z zaprojektowaniem tej konstrukcji (stanowią kompletny zestaw norm umożliwiający projektowanie). Projektowanie każdego rodzaju konstrukcji wymaga stosowania PN-EN 1990 i PN-EN 1991.

....”

**STOSOWANE W ROZPORZĄDZENIU OKREŚLENIA DOTYCZĄCE PALNOŚCI
I ROZPRZESTRZENIANIA OGNI A ORAZ ODPOWIADAJĄCE IM
EUROPEJSKIE KLASY REAKCJI NA OGIEŃ I KLASY
ODPORNOŚCI DACHÓW NA OGIEŃ ZEWNĘTRZNY**

1. Palność wyrobów (materiałów) budowlanych

1.1. Stosowanym w rozporządzeniu określeniom: niepalny, niezapalny, trudno zapalny, łatwo zapalny, niekapiący, samogasnący, intensywnie dymiący (z wyłączeniem posadzek - w tym wykładzin podłogowych) odpowiadają klasy reakcji na ogień, zgodnie z Polską Normą PN-EN 13501-1:2008 „Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 1: Klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień”, podane w kolumnie 2 tabeli 1.

Tabela 1

Określenia dotyczące palności stosowane w rozporządzeniu		Klasy reakcji na ogień zgodnie z PN-EN 13501-1:2008
Niepalne		A1 ; A2-s1, d0 ; A2-s2, d0 ; A2-s3, d0 ;
Palne	niezapalne	A2-s1, d1 ; A2-s2, d1 ; A2-s3, d1 ; A2-s1, d2 ; A2-s2, d2 ; A2-s3, d2 ; B-s1, d0; B-s2, d0; B-s3, d0; B-s1, d1; B-s2, d1; B-s3, d1; B-s1, d2; B-s2, d2; B-s3, d2;
	trudno zapalne	C-s1, d0 ; C-s2, d0 ; C-s3, d0 ; C-s1, d1 ; C-s2, d1 ; C-s3, d1 ; C-s1, d2 ; C-s2, d2 ; C-s3, d2 ; D-s1, d0 ; D-s1, d1 ; D-s1, d2 ;
	łatwo zapalne	D-s2, d0 ; D-s3, d0 ; D-s2, d1 ; D-s3, d1 ; D-s2, d2 ; D-s3, d2 ; E-d2 ; E ; F
Niekapiące		A1 ; A2-s1, d0 ; A2-s2, d0 ; A2-s3, d0 ; B-s1, d0 ; B-s2, d0 ; B-s3, d0 ; C-s1, d0 ; C-s2, d0 ; C-s3, d0 ; D-s1, d0 ; D-s2, d0 ; D-s3, d0 ;
Samogasnące		co najmniej E

Intensywnie dymiące	A2-s3, d0 ; A2-s3, d1 ; A2-s3, d2 ; B-s3, d0 ; B-s3, d1 ; B-s3, d2 ; C-s3, d0 ; C-s3, d1 ; C-s3, d2 ; D-s3, d0 ; D-s3, d1 ; D-s3, d2 ; E-d2 ; E ; F
---------------------	--

1.2. Stosowanym w rozporządzeniu określeniom: niepalny, niezapalny, trudno zapalny, intensywnie dymiący dotyczącym posadzek (w tym wykładzin podłogowych) odpowiadają klasy reakcji na ogień, zgodnie z Polską Normą PN-EN 13501-1:2008 „Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 1: Klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień”, podane w kolumnie 2 tabeli 2.

Tabela 2

Określenia dotyczące palności stosowane w rozporządzeniu	Klasy reakcji na ogień zgodnie z PN-EN 13501-1:2008
Niepalne	A1 _{fl} ; A2 _{fl} -s1 ; A2 _{fl} -s2
Trudno zapalne	B _{fl} -s1 ; B _{fl} -s2 ; C _{fl} -s1 ; C _{fl} -s2
Łatwo zapalne	D _{fl} -s1 ; D _{fl} -s2 ; E _{fl} ; F _{fl}
Intensywnie dymiące	A2 _{fl} -s2 ; B _{fl} -s2 ; C _{fl} -s2 ; D _{fl} -s2 ; E _{fl} ; F _{fl}

Uwaga: Stosowane w punktach 1.1. i 1.2. określenia odnoszą się także do wyrobów (materiałów) budowlanych uznanych za spełniające wymagania w zakresie reakcji na ogień, bez potrzeby prowadzenia badań, których wykazy zawarte są w decyzjach Komisji Europejskiej publikowanych w Dzienniku Oficjalnym Unii Europejskiej.

2. Rozprzestrzenianie ognia przez elementy budynku z wyłączeniem ścian zewnętrznych przy działaniu ognia z zewnątrz budynku

2.1. Nierozprzestrzeniającym ognia elementom budynku odpowiadają elementy:

- wykonane z wyrobów klasy reakcji na ogień: A1 ; A2-s1, d0 ; A2-s2, d0 ; A2-s3, d0 ; B-s1, d0 ; B-s2, d0 oraz B-s3, d0 ;
- stanowiące wyrób o klasie reakcji na ogień: A1 ; A2-s1, d0 ; A2-s2, d0 ; A2-s3, d0 ; B-s1, d0 ; B-s2, d0 oraz B-s3, d0, przy czym warstwa izolacyjna elementów warstwowych powinna mieć klasę reakcji na ogień co najmniej E;

2.2. Słabo rozprzestrzeniającym ogień elementom budynku odpowiadają elementy:

- wykonane z wyrobów klasy reakcji na ogień: C-s1, d0 ; C-s2, d0 ; C-s3, d0 oraz D-s1, d0 ;
- stanowiące wyrób o klasie reakcji na ogień: C-s1, d0 ; C-s2, d0 ; C-s3, d0 oraz D-s1, d0, przy czym warstwa izolacyjna elementów warstwowych powinna mieć klasę reakcji na ogień co najmniej E.

3. Rozprzestrzenianie ognia przez przewody i izolacje cieplne przewodów instalacyjnych stosowanych wewnątrz budynku

Nierozprzestrzeniającym ognia przewodom wentylacyjnym, wodociągowym, kanalizacyjnym i grzewczym oraz ich izolacjom cieplnym odpowiadają:

- przewody i izolacje wykonane z wyrobów klasy reakcji na ogień: A_{1L}; A_{2L-s1, d0}; A_{2L-s2, d0}; A_{2L-s3, d0}; B_{L-s1, d0}; B_{L-s2, d0} oraz B_{L-s3, d0};
- przewody i izolacje stanowiące wyrób o klasie reakcji na ogień wg PN-EN 13501-1:2008: A_{1L}; A_{2L-s1, d0}; A_{2L-s2, d0}; A_{2L-s3, d0}; B_{L-s1, d0}; B_{L-s2, d0} oraz B_{L-s3, d0}, przy czym warstwa izolacyjna elementów warstwowych powinna mieć klasę reakcji na ogień co najmniej E.

4. Rozprzestrzenianie ognia przez przekrycia dachów

4.1. Nierozprzestrzeniającym ognia przekryciom dachów odpowiadają przekrycia:

- 1) klasy B_{ROOF} (t1) badane zgodnie z Polską Normą PN-ENV 1187:2004 „Metody badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy”; badanie 1.
- 2) klasy B_{ROOF}, uznane za spełniające wymagania w zakresie odporności wyrobów na działanie ognia zewnętrznego, bez potrzeby przeprowadzenia badań, których wykazy zawarte są w decyzjach komisji Europejskiej publikowanych w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Warunki i kryteria techniczne dla przekryć klasy B_{ROOF} (t1), o których mowa w pkt 1 podano w tabeli 3.

Tabela 3

Grupy kryteriów	Warunki i kryteria dla klasy B _{ROOF} (t1) (konieczne spełnienie wszystkich wymienionych poniżej)
<u>Grupa a</u> powierzchniowe rozprzestrzenianie ognia	zasięg zniszczenia (na zewnątrz i wewnątrz dachu) w górę dachu < 0,70 m
	zasięg zniszczenia (na zewnątrz i wewnątrz dachu) w dół dachu < 0,60 m
	maksymalny zasięg zniszczenia na skutek spalania (na zewnątrz i wewnątrz dachu) < 0,80 m
	brak palących się materiałów (kropli lub odpadów stałych) spadających od strony eksponowanej
	boczny zasięg ognia nie osiąga krawędzi mierzonej strefy (pasa)
	maksymalny zasięg (promień) zniszczenia na dachach płaskich (na zewnątrz i wewnątrz dachu) < 0,20 m
<u>Grupa b</u> penetracja ognia do wewnątrz budynku	brak palących się lub żarzących się cząstek penetrujących konstrukcję dachu
	brak pojedynczych otworów przelotowych o powierzchni > 25 mm ²
	suma powierzchni wszystkich otworów przelotowych < 4500 mm ²
	brak wewnętrznego spalania w postaci żarzenia

- 4.2. Przekrycia dachów spełniające kryteria grupy b i nie spełniające jednego lub więcej kryteriów grupy a klasyfikuje się jako słabo rozprzestrzeniające ogień.
- 4.3. Przekrycia dachów klasy $F_{\text{ROOF}}(t1)$ klasyfikuje się jako przekrycia silnie rozprzestrzeniające ogień.

UZASADNIENIE

I. Ogólne

Podejmowana obecnie nowelizacja rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, z późn. zm.) jest niezbędna z niżej podanych powodów.

(1) W ostatnich latach następuje szybka ewolucja zbioru Polskich Norm przyjmującego normy europejskie, opracowywane głównie przez Europejski Komitet Normalizacji (CEN) i Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO). Znaczna intensywność strumienia wprowadzanych norm spowodowana jest zobowiązaniami Polski, w związku z faktem, że stała się ona państwem członkowskim UE.

Wywołuje to konieczność wprowadzenia odpowiednich zmian do rozporządzenia zarówno do samego tekstu przepisów, ujętych w paragrafy, ustępy itd., w których występują powołania na Polskie Normy (w tym normy Stowarzyszenia Elektryków Polskich), jak i załącznika nr 1 do rozporządzenia, zawierającego - w postaci wykazu – zarówno pełną identyfikację tych norm w formie podania ich numeru i pełnego tytułu, jak i identyfikację przepisów, w których nastąpiło to powołanie.

(2) Ważnych zmian dostosowawczych wynikających z członkostwa Polski w Unii Europejskiej wymaga Dział VI rozporządzenia pt. *Bezpieczeństwo pożarowe*. Powinny one umożliwić stosowanie w Polsce wyrobów budowlanych wprowadzanych legalnie do obrotu na jednolitym rynku europejskim i znakowanych CE.

Kluczowym zagadnieniem było, w trakcie prac nad projektem, określenie zakresów i warunków równoważności z jednej strony – europejskiej klasyfikacji reakcji na ogień wyrobów i europejskiej klasyfikacji odporności na ogień zewnętrzny dachów, a z drugiej – wymagań w tym zakresie, formułowanych w rozporządzeniu za pomocą polskich klasyfikacji.

Potrzebne prace badawcze i analityczne zostały wykonane w Instytucie Techniki Budowlanej, a ich podsumowanie nastąpiło w wydanej w 2004 r. instrukcji ITB zawierającej praktyczne zasady i zakresy równoważności klasyfikacji polskich i europejskich (ustalonych w decyzjach Komisji Europejskiej).

Dzięki temu możliwe było opracowanie załącznika nr 3 do nowelizowanego obecnie rozporządzenia, w którym nastąpiło jednoznaczne przyporządkowanie:

- 1) klas materiałów i wyrobów w zakresie reakcji na ogień (tzw. euroklas) wg PN-EN 13501-1, określeniom stosowanym w rozporządzeniu, a dotyczącym stopnia palności (przyporządkowanie to nie jest możliwe w przeciwną stronę),
- 2) klasyfikacji odporności na ogień zewnętrzny przekryć dachów określonych w decyzjach Komisji Europejskiej, określeniom stosowanym obecnie w rozporządzeniu w tym zakresie.

Tak pomyślany załącznik pozwala, zgodnie ze stosownym przepisem rozporządzenia, który go wprowadza, na jednoczesne stosowanie dwóch systemów klasyfikacji ogniowej wyrobów i materiałów budowlanych: dotychczasowego krajowego – przyjętego w rozporządzeniu oraz klasyfikacji europejskich.

Załącznik realizuje sformułowany wyżej postulat umożliwienia stosowania w Polsce wyrobów budowlanych (w szczególności produkowanych w innych państwach członkowskich) sklasyfikowanych według ustaleń przyjętych w Unii Europejskiej i oznakowanych znakiem CE – oczywiście z zachowaniem przepisów rozporządzenia odnoszących się do stosowania wyrobów w budynkach.

Ze względu na brak ustaleń Unii Europejskiej w pełnym zakresie, pozostają w mocy do tego czasu przepisy rozporządzenia powiązane z systemem Polskich Norm, tak zwanych „własnych”, to jest nie stanowiących transpozycji, ani norm europejskich EN, ani norm międzynarodowych ISO.

Jak wspomniano wyżej, załącznik nr 3 do rozporządzenia został przygotowany na podstawie znacznie obszerniejszego opracowania (Instrukcji) Instytutu Techniki Budowlanej pt. *Przyporządkowanie określeń występujących w przepisach techniczno-budowlanych klas reakcji na ogień wg PN-EN*. Instrukcja ta zawiera informacje uzupełniające, a także kierunkujące właściwe stosowanie załącznika.

(3) Kolejna istotna zmiana rozporządzenia dotyczy problematyki zawartej w § 12. Zgodnie z zagwarantowanym konstytucyjnie prawem własności, ma ona na celu lepsze poszanowanie praw

właścicieli sąsiadujących ze sobą nieruchomości, szczególnie przy wznoszeniu budynków blisko lub na granicy z sąsiednią działką budowlaną. Zmiana umożliwi także racjonalizację związanych z tym procedur administracyjnych.

W konsekwencji wyroku Trybunału Konstytucyjnego (z 5 marca 2001 r.) z paragrafu 12 rozporządzenia z 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie został usunięty przepis wymagający uzyskania pisemnej zgody właściciela sąsiedniej działki budowlanej na bliższe usytuowanie budynku od granicy tej działki, niż wynikałoby to z ogólnych przepisów. Jednakże jak wykazała praktyka stosowania tego przepisu (przy porównaniu ze stanem wynikającym z obecnych przepisów), „instytucja” pisemnej zgody sąsiada stanowiła bardzo skuteczny środek, pozwalający na uniknięcie sporów w drażliwym obszarze stosunków sąsiedzkich.

Występujący w szeregu obszarach kraju stan rozdrobnienia nieruchomości gruntowych i istnienie licznych działek budowlanych o małej szerokości, powoduje, że wielu drobnych indywidualnych inwestorów, właścicieli takich właśnie działek, usiłuje sytuować budynki, w szczególności jednorodzinne, w zbliżeniu lub bezpośrednio przy granicach z sąsiednimi działkami budowlanymi.

Obecny stan przepisów (po usunięciu wymagania zgody sąsiada) zmusza inwestorów do występowania z wnioskiem o udzielenie, przez właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej, odstępstwa od przepisów techniczno-budowlanych, co zgodnie z przepisami art. 9 ustawy - *Prawo budowlane* wymaga uzyskania uprzednio indywidualnego upoważnienia Ministra Budownictwa. Zjawisko to przybrało skalę masową (ok. 3 000 przypadków rocznie) i świadczy o wadliwości konstrukcji omawianych unormowań. Dzięki proponowanej zmianie, konieczność angażowania ministra do jednostkowych analiz zasadności sytuowania budynków nie zachowujących wymagań odległościowych określonych w ust. 1, zostanie zasadniczo ograniczona. Rozstrzygnięcia wymagające rozpoznania sytuacji zainteresowanych stron (sąsiadów), będą mogły być podejmowane przez lokalny organ administracji architektoniczno-budowlanej, mający nieporównywalnie lepszy wgląd w faktyczne sytuacje przestrzenne, techniczne i społeczne, niż urzędujący w Warszawie minister.

Nowa propozycja uregulowania tego problemu zawarta jest w przepisie ust. 2, który pod określonymi tam warunkami – podlegającymi weryfikacji przy wydawaniu pozwolenia na budowę przez terenowy organ administracji architektoniczno-budowlanej – umożliwi sytuowanie budynku w mniejszych odległościach od granicy działki budowlanej, niż ustala to norma podstawowa zawarta w ust. 1.

Właściwe poszanowanie praw właścicieli sąsiednich działek budowlanych w stosunku do działki, na której wznoszony jest budynek gwarantuje przepis ust. 4. Stanowi on, że usytuowanie (na podstawie ust. 2 i 3) budynku bliżej granicy, niż wymaga tego norma generalna (ust. 1) powoduje objęcie sąsiedniej działki budowlanej „obszarem oddziaływania” w rozumieniu art. 28 ust. 2 ustawy - *Prawo budowlane*.

Dzięki przyjętemu rozwiązaniu pozycja sąsiada, jako strony w postępowaniu o pozwolenie na budowę, staje się bardzo mocna i może on skutecznie bronić swoich interesów, korzystając z uprawnień przysługujących stronie. Warto zauważyć, że nieoprotestowanie zbliżenia wznoszonego budynku do granicy działki przez sąsiada jest praktycznie równoznaczne z wyrażeniem przez niego na to zgody. Proponowany przepis tworzy warunki, w pewnym sensie analogiczne, do stanu, jaki miał miejsce wówczas, gdy warunkiem zbliżenia budynku do granicy była wspomniana uprzednio zgoda sąsiada.

W nowym sformułowaniu przepisu ust. 3 pkt 3 wprowadza się, potrzebne dla praktyki, ustalenie dotyczące ograniczeń rozmiarów rozbudowy budynku istniejącego, wzniesionego w przeszłości, z tych lub innych względów, w odległości mniejszej, niż wymagana w rozporządzeniu dla budynków nowo wznoszonych.

Podobnie, potrzeba wynikająca z praktyki stosowania przepisów, spowodowała konieczność wprowadzenia w ust. 3 pkt 4 nowego przepisu dotyczącego dopuszczalnych w zabudowie jednorodzinnej warunków sytuowania w stosunku do granicy działki budynku gospodarczego i garażu, dotychczas poddanego takim samym, zbyt rygorystycznym ograniczeniom jak budynek mieszkalny (jednorodzinny), który jemu służy.

Proponowana nowelizacja ust. 3 pkt 2 polega na liberalizacji dotychczasowego przepisu wymagającego symetrycznego względem granicy między działkami sytuowania budynku wznoszonego w stosunku do budynku istniejącego na działce sąsiedniej, o ile znajduje się on w odległości mniejszej od wymaganej.

Omawiany § 12 ujmuje także w ulepszony i bardziej kompletny sposób sprawę odległości od granicy działki budowlanej, takich elementów budynku, jak okap, gzyms, balkon, rampa, taras, schody, itp., a w szczególności sposób mierzenia ustalonych w omawianym paragrafie odległości.

(4) Kolejnym źródłem zmian zawartych w projekcie nowelizacji rozporządzenia są wnioski, postulaty i propozycje zgłaszane do resortu budownictwa przez osoby fizyczne, organy administracji, organizacje i stowarzyszenia, zawierające mniej lub bardziej skonkretyzowane propozycje dotyczące poszczególnych przepisów rozporządzenia.

Należy tu odnotować propozycje ulepszeń i uzupełnień zgłaszane przez jednostki badawczo-rozwojowe nadzorowane przez ministra budownictwa. Ważnym partnerem nowelizacji jest Biuro Rozpoznawania Zagrożeń Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej, które zgłosiło propozycje istotnych dla praktyki uproszczeń i złagodzeń niektórych przepisów rozporządzenia. Szczególną formą informacji o potrzebie lub celowości zmian były krytyczne publikacje autorskie na temat rozporządzenia zamieszczone w czasopiśmie fachowych.

Jak już wspomniano przy omawianiu problematyki § 12, przesłanki do zmian przepisów rozporządzenia wynikają także z nagromadzenia doświadczeń związanych z udzielaniem przez ministra budownictwa upoważnień organom administracji architektoniczno-budowlanej do udzielenia zgody na odstępstwa od różnych przepisów rozporządzenia.

Ponadto wiele zmian proponowanych w nowelizacji rozporządzenia wynika z monitoringu i krytycznego przeglądu jego przepisów, dokonywanego przez specjalistów Departamentu Rynku Budowlanego i Techniki w ówczesnym Ministerstwie Budownictwa.

„Własne” analizy uwzględniają w szerokim zakresie konieczność dostosowania przepisów do – śledzonego przez tych specjalistów – postępu technicznego w poszczególnych dziedzinach budownictwa, a także do osiągnięć nauk technicznych związanych z budownictwem.

Ponieważ projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia RM z 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), to w związku z tym podlega notyfikacji.

II. Szczegółowe

Ad. pkt 1 – § 3 pkt 6

Na użytek tego rozporządzenia przyjmuje się, że wszystkie wymagania stawiane *budynkom użyteczności publicznej* powinny odnosić się również do budynków biurowych lub socjalnych. A zatem konieczne jest użycie stwierdzenia, że „uznaje się je”, zamiast, umieszczania tego typu budynków, jako kolejnych pozycji w ciągu wymienianych przykładów.

Ad. pkt 1 – § 3 pkt 15

Pojęcie *poziomu terenu* powiązane było wyłącznie z wejściem do budynku, podczas gdy w rozporządzeniu wielokrotnie występuje potrzeba odnoszenia się do *poziomu terenu* w różnych miejscach na działce budowlanej, a nie tylko przy wejściu do budynku. Postanowiono więc wprowadzić ogólną definicję *poziomu terenu*.

Ad. pkt 1 – § 3 pkt 16

Odniesienie się w obecnym brzmieniu definicji *kondygnacji* do „górnjej powierzchni stropu” nie jest dostatecznie ściśle, gdyż takie określenie może być rozumiane, jako górna powierzchnia konstrukcji poziomej przegrody budowlanej, podczas gdy w tym przypadku chodzi o górną powierzchnię najwyższej położonej warstwy na stropie, jaką jest posadzka. Proponowana zmiana nie zawiera tej wady. Wprowadzono ponadto w miejsce słowa *podłoga* bardziej precyzyjne pojęcie *posadzka*, jako górnej (wierzchniej) warstwy *podłogi*.

Ad. pkt 1 – § 3 pkt 17

Usunięto niejednoznaczne określenia „górnjej powierzchni stropu lub warstwy wyrównawczej podłogi na gruncie” ponieważ problem ten reguluje nowy ust. 1 w § 9. Zastosowano w miejsce słowa „sytuowaną” bardziej właściwe „usytuowaną”; zmieniono także szyk wyrazów w zdaniu.

Ad. pkt 1 – § 3 pkt 18

Uproszczono definicję odnosząc się do definicji *kondygnacji podziemnej*.

Ad. pkt 1 – § 3 pkt 22

Uznano za bardziej właściwe zdefiniowanie pojęcia *teren biologicznie czynny* zamiast *powierzchnia terenu biologicznie czynnego*. Za *teren biologicznie czynny* uznano także teren z nawierzchnią ziemną, gdyż umożliwia ona naturalną wegetację.

Ad. pkt 2 – § 6

Ze względu na umowność sposobu określania *wysokości budynku*, należy jednoznacznie podać do czego ma ona służyć. W przeciwnym razie ta szczególna forma definicji może wzbudzać daleko idące wątpliwości. Konieczne jest więc uzupełnienie definicji o informację, że tak określana *wysokość budynku* ma służyć do przyporządkowania danemu budynkowi odpowiednich wymagań rozporządzenia. Wskazano też dla uściślenia, przypadki, jakie występują w praktyce przy określaniu górnego poziomu umownej *wysokości budynku*. Rozszerzono także przepis o sposób mierzenia *wysokości budynku* do najwyższego punktu przekrycia nad ostatnią kondygnacją z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi.

Ad. pkt 3 – § 9 ust. 1, 3, 4 i 5

W ust. 1 dokonano zmian redakcyjnych oraz uściślono przepis odnosząc wymaganie wyłącznie do *szerokości drzwi*. W nowej redakcji ustępu wymaganiami nie objęto okien, ponieważ ich szerokość nie jest przedmiotem regulacji w rozporządzeniu.

Ust. 3 został uściślony i lepiej zredagowany, ponadto wydzielono z niego część wymagań tworząc ust. 4.

Do ust. 5 przeniesiono, po zmianie redakcyjnej, postanowienia dawnego ust. 4.

Ad. pkt 4 – § 12

Patrz „Uzasadnienie ogólne” pkt (3).

Ad. pkt 5 – § 19 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1

Wprowadzono poprawki redakcyjne.

Ad. pkt 6 – § 54 ust. 1

Jako kryterium decydujące o konieczności do zainstalowania dźwigu osobowego, zamiast wysokości budynku mierzonej do wierzchu stropu nad najwyższą kondygnacją, wprowadza się różnicę poziomów, którą pokonać musiałby użytkownik w budynku bez dźwigu. Miarodajna jest tu różnica poziomów posadzek pomiędzy pierwszą i najwyższą położoną kondygnacją nadziemną budynku. Jako wartość liczbową tej różnicy poziomów przyjęto 9,5 m, co odpowiada różnicy poziomów do pokonania w budynku średniowysokim.

Ad. pkt 7 – § 56

Wprowadzono istotny warunek, a mianowicie konieczność wyposażenia budynku w instalacje telekomunikacyjne oraz ochrony przed nielegalnym wykorzystaniem usług telekomunikacyjnych, świadczonych za pomocą tej instalacji.

Usunięto także powołanie się na nieaktualne Polskie Normy.

Ad. pkt 8 – § 59 ust. 1

W ust. 1 wprowadzono wymaganie zapewnienia oświetlenia światłem sztucznym pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi. Dotychczasowy przepis odnosił się wyłącznie do oświetlenia, a nie konieczności jego zapewnienia.

Usunięto także powołanie się na nieaktualną Polską Normę.

Ad. pkt 9 – § 68 ust. 1

Pozornie nieznaczna zmiana w tabeli ust. 1 maksymalnej wysokości stopnia schodów najliczniejszej grupy budynków (wymienionych w drugim wierszu tabeli) z 0,175 m na 0,17 m, wprowadzona w 2004 r., wywołała szeroki oddźwięk w środowisku projektanckim. Oto bowiem zmieniono, uświęconą kilkudziesięcioletnią tradycją, stosowanie wysokości stopnia, wynikającą z podzielenia powszechnie stosowanej wysokości kondygnacji, wynoszącej 2,80 m na 16 stopni (2 biegi po 8 stopni), co daje właśnie wielkość 0,175 m. W związku z bardzo krytycznymi uwagami dotyczącymi tej zmiany proponuje się przywrócić maksymalną wysokość stopnia podaną w drugim wierszu tabeli, w kolumnie 4 – na 0,175 m.

Ponadto w kol. 1, w pierwszym wierszu tabeli, słowa „w zabudowie” przeniesiono przed słowo „zagrodowej”, rozszerzając tym samym wymaganie na wszystkie budynki mieszkalne jednorodzinne – nie tylko w zabudowie jednorodzinnej. Dodano także gwiazdkę w drugim wierszu tabeli, rozszerzając zakres uwagi pod tabelą, również na budynki zamieszkania zbiorowego.

Ze względu na analogiczne warunki i zagrożenia związane z ewakuacją osób z budynków użyteczności publicznej i budynków produkcyjnych, jakie występują w budynkach zamieszkania zbiorowego, proponowana zmiana przepisu polega na objęciu wymaganiami dotyczącymi sposobu określania szerokości biegów i spoczników budynków zamieszkania zbiorowego.

Z uwagi na sygnały o niejednoznacznym rozumieniu końcowego fragmentu ust. 2 przez stosujących rozporządzenie, doprecyzowano także jego treść w powiązaniu z wymaganiami zawartymi w ust. 1.

Ad. pkt 10 – § 85 ust. 2 pkt 3

Obecny tekst przepisu powoduje konieczność stosowania w ustępach ogólnodostępnych wszystkich drzwi o szerokości 0,9 m. Taka szerokość jest uzasadniona dla drzwi wejściowych, drzwi wewnętrznych oraz drzwi do kabin ustępowych przystosowanych dla potrzeb osób niepełnosprawnych. Drzwi do standardowych kabin ustępowych mogą mieć szerokość 0,8 m.

Ad. pkt 11 – § 96 ust. 1

Zmiana redakcyjna wynikająca z dostosowania treści powołania na Polskie Normy odpowiednio do tytułów tych norm.

Ad. pkt 12 – § 97 ust. 5

Patrz „Uzasadnienie ogólne” pkt (1).

Ad. pkt 13 – § 108 ust. 1 pkt 4

Dodanie pkt 4 wynika z faktu konieczności uregulowania przepisów w odniesieniu do samochodów zasilanych gazem propan-butan, parkujących w garażach.

Ad. pkt 14 – § 111

Przepis usunięto, gdyż ma on charakter projektowo-technologiczny, wyrażający oczywiste zasady wiedzy fachowej.

Ad. pkt 15 – § 113 ust. 3a, 6, 7 i 8

Uchylenie w nowelizacji z 2004 r. ust. 3 z § 113 było uzasadnione dążeniem do uniknięcia powtarzania tego rodzaju definicji w dwóch aktach prawnych tj. w omawianym tu rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych. Po licznych konsultacjach branżowych ustalono, że dla uniknięcia powtórzeń należy usunąć (lub zmodyfikować) tekst przepisu w rozporządzeniu dotyczącym użytkowania budynków. W związku z tym, proponuje się dodać ust. 3a regulujący tę problematykę.

Przepis ust. 6 uzupełnia się o wymagania dotyczące oddziaływania wody na materiały (tzw. korozyjności wody), z których wykonane są przewody, z warunkiem nie pogarszania jej jakości.

Ulepszono redakcję przepisu ust. 7 oraz wprowadzono powołanie na właściwą PN.

Postanowienia zawarte w ust. 8 przeniesiono do ustępu „zbiorczego”, a mianowicie do ust. 1a w § 183.

Ad. pkt 16 – § 120 ust. 2 i 2a

Ze względu na dostępność innych metod dezynfekcji, niż tylko termiczna, wprowadzono wymaganie odporności instalacji na dezynfekcje chemiczne (chlor, dwutlenek chloru, ozon, związki chloru wytwarzane elektrochemicznie, jony srebra i miedzi). Pod pojęciem dezynfekcji fizycznej rozumie się także zastosowanie promieniowania UV.

Ponadto podwyższono do 80°C temperaturę okresowej dezynfekcji cieplnej instalacji wodociągowej ciepłej wody, co jest zgodne ze standardami europejskimi w tym zakresie.

Ad. pkt 17 – § 122 ust. 3

Postanowienia zawarte w ust. 3 przeniesiono do ustępu „zbiorczego”, a mianowicie do ust. 1a w § 183.

Ad. pkt 18 – § 124

Zmiana porządkująca tekst przepisu o charakterze redakcyjnym i terminologicznym wraz z uzupełnieniem polegającym na powołaniu właściwej w tym przypadku Polskiej Normy. Przedmiot i zakres przepisu nie uległ zmianie.

Ad. pkt 19 – § 125 ust. 1 i 4

W ust. 1 wprowadzono zmianę porządkującą o charakterze uściślającym tekst przepisu oraz wprowadzającą korektę redakcyjną. Przedmiot i zakres przepisu nie ulega zmianie.

Dodanie ust. 4 wynika z konieczności powołania w przepisie postanowień Polskiej Normy.

Ad. pkt 20 – § 133 ust. 4 i 7

Przepis ust. 4 wymagał uzupełnienia i przeredagowania tak, aby odnosił się bezpośrednio do podstawowego celu, a więc do trwałości instalacji narażonej na procesy korozyjne, a nie jak ma to miejsce obecnie - do jakości wody w instalacji.

Odwołanie się w ust. 7 do odpowiedniej Polskiej Normy pozwoli na jednoznaczne wyłączenie z zakazu zawartego w przepisie, kotłów spełniających wymagania tej PN.

Ad. pkt 21 – § 135 ust. 6

Postanowienia zawarte w ust. 6 przeniesiono do ustępu „zbiorczego”, a mianowicie do ust. 1a w § 183.

Ad. pkt 22 – § 136 ust. 1, 2, 2a, 3 i 12

Uznano za konieczne uszczegółowienie zakresu obowiązywania przepisu określonego w ust. 1 o pomieszczenia przeznaczone do instalowania kotłów na olej opałowy oraz pomieszczenia magazynu oleju opałowego. Powołanie Polskiej Normy przeniesiono do następnych ustępów wprowadzając natomiast bezpośrednio odwołanie się do przepisów z zakresu bezpieczeństwa pożarowego

W ust. 2 i 3 wprowadzono powołanie na wybrane postanowienia Polskiej Normy odnoszącej się do kotłowni wbudowanych na paliwo stałe.

Wprowadzenie dodatkowego ust. 2a uzasadnione jest faktem, że dotychczasowe przepisy dopuszczają stosowanie kominków o Nielimitowanej mocy cieplnej, a więc także wynoszącej kilkanaście kilowatów, jak wynika z § 136 ust. 3.

W ust. 12 wprowadzono konieczną korektę redakcyjną.

Ad. pkt 23 – § 140 ust. 3

Uchyłono ust. 3 na wniosek Stowarzyszenia Kominiarzy Polskich w procedurze notyfikacji projektu Komisji Europejskiej (w związku z uwagami państw członkowskich). Regulacja zawarta w tym ustępie dotyczyła wyłącznie minimalnego wymiaru tradycyjnych murowanych przewodów kominowych, których wykonywanie jest dostatecznie utrwalone we wiedzy technicznej (do której występuje odwołanie w art. 5 ustawy – *Prawo budowlane*). Ponadto zabezpieczeniem przed niewłaściwym wykonaniem przewodów kominowych w budynku jest konieczność spełnienia wymagań określonych w ust. 1 tego paragrafu;

Ad. pkt 24– § 153

Zmiany w nowych ust. 2 i 5 polegają na powołaniu właściwych w tym przypadkach Polskich Norm. Przedmiot i zakres przepisów nie uległ zmianie.

Uchylenie aktualnych postanowień ust. 3 i 4 wynika z faktu wprowadzenia do zbioru Polskich Norm norm europejskich dotyczących wytrzymałości i szczelności przewodów wentylacyjnych, których postanowienia odbiegają od wymagań podanych w tych ustępach.

Dodanie ust. 1 wynika z konieczności podwyższenia wymagań sanitarnych dla przewodów i urządzeń wentylacji mechanicznej i klimatyzacji.

Ad. pkt 25 – § 154 ust. 9

Ponieważ przepis zawarty w ust. 9 wzbudzał pewne wątpliwości odnośnie do zakresu jego stosowania, należało go uzupełnić zdaniem mówiącym, że nie dotyczy on instalacji mechanicznej wywiewnej, przewidzianej do okresowej pracy, jako wentylacja grawitacyjna.

Ad. pkt 26 – § 156

W ust. 3 rozszerzono zestaw elementów wchodzących w skład instalacji gazowej należało uzupełnić o przewody odprowadzające spaliny, nie ujęte jednoznacznie w dotychczasowym tekście przepisu.

Dodanie ust. 5 wynika z konieczności precyzyjnego zdefiniowania instalacji zbiornikowej gazu płynnego.

Dla uniknięcia nadinterpretacji przepisu proponuje się wprowadzić nowy ust. 6 mówiący, że wymagania określone w rozdziale dotyczącym instalacji gazowych na paliwa gazowe nie dotyczą instalacji przeznaczonych dla celów rolniczych i technologicznych w zakładach produkcyjno-przemysłowych.

Ad. pkt 27 – § 158 ust. 7

Zapis w ust. 7 uległ skróceniu ponieważ postanowienia dotyczące połączeń wyrównawczych przeniesiono do ustępu „zbiorczego”, a mianowicie do ust. 1a w § 183.

Ad. pkt 28 – § 163

Dodanie ust. 1a wynika z konieczności powołania się na postanowienia Polskiej Normy dotyczącej przewodów gazowych dla budynków.

Stały rozwój techniki powoduje, iż pojawiły się nowe, nie uwzględnione w przepisie, sposoby łączenia przewodów instalacji gazowej. W związku z tym wprowadzono w ust. 4 uzupełniający zapis, który dopuszcza stosowanie wszystkich „innych” sposobów łączenia, po warunkiem, że spełniają one wymagania szczelności i trwałości, określone w Polskiej Normie dotyczącej przewodów gazowych dla budynków.

Ad. pkt 29 – § 164 ust. 2

Zmiana w ust. 2 jest konieczna w związku z uzupełnieniem wprowadzonym do § 163 ust. 4.

Ad. pkt 30 – § 166 ust. 1

W ust. 1 konieczne jest przywołanie właściwej tu Polskiej Normy dotyczącej gazomierzy.

Ad. pkt 31 – § 174 ust. 1 i 6

Zmiany w ust. 1 i 6 spowodowane zostały ukazaniem się rozporządzenia Ministra Gospodarki z 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń spalających paliwa gazowe, które to rozporządzenie wdraża postanowienia Dyrektywy Rady nr 90/396/EWG z 29 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń spalania paliw gazowych. Zmiany nawiązują do wprowadzonych w rozdziale 2 rozporządzenia wymagań odnośnie do konieczności dołączenia do urządzeń gazowych instrukcji technicznych producenta (w zakresie instalacji i użytkowania). Porównując te zmiany z wersją przed notyfikacją KE – w ust. 1 wyraz

„według” zastąpiono wyrazem „uwzględniając”, a w ust. 6 skreślono wyrazy: „określonych w instrukcji technicznej, o której mowa w ust. 1.”; ta dodatkowa zmiana, w wyniku uwag państwa członkowskich UE, nadaje instrukcji technicznej producenta grzewczych urządzeń gazowych charakter dokumentu wspomagającego projektowanie instalacji gazowych na paliwa gazowe.

Ad. pkt 32 – § 175 ust. 2 i 3

Przepis ten, w obecnej postaci, praktycznie uniemożliwia instalowanie urządzeń z zamkniętą komorą spalania z przewodem powietrzno-spalinowym wyprowadzanym przez ścianę, na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynku, tj. 2,5 m nad poziomem terenu. Jest to przepis zbyt rygorystyczny w świetle praktyki europejskiej. Wprowadza się więc zmniejszenie wymaganej wysokości sytuowania wylotów przewodów, pod warunkiem, że w odległości do 8 m nie znajduje się plac zabaw dla dzieci lub inne miejsce rekreacyjne.

Zmiana w ust. 3 ma charakter uściślający; w obecnym brzmieniu doprecyzowano, że wymaganie dotyczy wyłącznie okien otwieralnych.

Ad. pkt 33 – § 179

Obecnie, przepis § 179, dotyczący sytuowania i urządzenia miejsca instalowania zbiorników gazu płynnego do zasilania instalacji gazowej w budynku (lub zespołów budynków), ma charakter szczątkowy. Jego podstawową treścią jest samo dopuszczenie usytuowania takich zbiorników w pobliżu budynków oraz odwołanie do przepisów odrębnych, którymi w tym przypadku jest rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2000 r. w *sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie*.

Przy podjętej w 2005 r. nowelizacji tego aktu prawnego w Ministerstwie Gospodarki postanowiono usunąć z niego przepisy, które nie wiążą się bezpośrednio z zakresem rozporządzenia (nowe rozporządzenie o tym samym tytule jw. z dnia 21 listopada 2005 r. – Dz. U. Nr 243, poz. 2063). Jest to decyzja słuszna, gdyż zbiorniki gazu płynnego przeznaczonego dla potrzeb grzewczych budynku, należy uznać za urządzenie związane z budynkiem i jako takie, zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a powinny zostać objęte regulacjami rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

W konsekwencji tej decyzji w znacznie rozbudowanym § 179 umieszczono, odpowiednio zmodyfikowane i zaadaptowane wymagania, znajdujące się w ww. dawnym rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2000 r. W obecnej formie i przy obecnym stanie wiedzy przepisy te wyczerpują problematykę bezpieczeństwa zbiorników z gazem płynnym do zasilania instalacji gazowej w budynku. Stąd też należało pod względem formalnym poprawić ust. 1; w porównaniu z poprzednią wersją projektu – zostały usunięte wyrazy: „z zastrzeżeniem przepisów odrębnych”.

Ponadto do § 179 nie wprowadzono wymagań dotyczących „osprzętu zabezpieczającego”, w który muszą być wyposażone zbiorniki (w tym na gaz płynny), gdyż problematyka ta jest regulowana przez rozporządzenie ministra gospodarki w *sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń ciśnieniowych i zespołów urządzeń ciśnieniowych*.

Ad. pkt 34 – § 181

W związku ze skierowaniem do ustanowienia nowej Polskiej Normy PN-EN 1838 *Zastosowanie oświetlenia – Oświetlenie awaryjne*, wprowadzającej zunifikowane w Europie nazewnictwo, konieczne jest dokonanie odpowiednich zmian przepisów rozporządzenia. I tak zamiast określić *oświetlenie awaryjne (bezpieczeństwa i ewakuacyjne)* obecnie należy stosować określenie *oświetlenie awaryjne (zapasowe lub ewakuacyjne)*, co zostało wprowadzone między innymi w ust. 1.

Zmiana w ust. 2 polega na przereformowaniu ustępu celem rozwinięcia i uściślenia warunków stosowania awaryjnego oświetlenia zapasowego.

Zakres obowiązywania przepisu zawartego w ust. 3 pkt 1, lit. e, a dotyczący pomieszczeń o powierzchni netto ponad 2 000 m², w których należy stosować awaryjne oświetlenie ewakuacyjne uzupełniono o pomieszczenia w budynkach produkcyjnych i magazynowych, co podnosi bezpieczeństwo ich ewakuacji do właściwego poziomu.

W ust. 4 wprowadzono zmianę terminologiczną wynikającą z modyfikacji ust. 1 tego paragrafu.

Skrócenie w ust. 5 wymaganego czasu działania awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego do 1 godziny dostosowuje ten parametr do standardów europejskich.

W ust. 7 wprowadzono powołania na właściwe Polskie Normy odnoszące się do przedmiotowych zagadnień..

Ad. pkt 35 – § 183

W ust. 1 pkt 3 uściślono wymagania stawiane urządzeniom ochronnym różnicowoprądowym.

Wprowadzono nowy ust. 1a, o charakterze „zbiorczym”, do którego przeniesiono wymagania dotyczące wykonania połączeń wyrównawczych w różnego rodzaju instalacjach.

Ad. pkt 36 – § 184 ust. 3

Wprowadzono zmianę redakcyjną wynikającą z powołania wielu Polskich Norm odnoszących się do ochrony odgromowej obiektów budowlanych.

Ad. pkt 37 – § 186 ust. 2

Rozszerzono wymaganie na wszystkie (pionowe i poziome) główne ciągi instalacji elektrycznej. Wprowadzono właściwy w tym miejscu termin – zamiast niezdefiniowanego *pomieszczenia użytkowego* – przyjęto *pomieszczenie przeznaczone na pobyt ludzi*.

Ad. pkt 38 – § 187

W ust. 3 zdefiniowano pojęcie *zespół kablowy*, który obejmuje *przewody i kable elektryczne oraz światłowodowe wraz z ich zamocowaniami*. Usuwa się ostatni fragment zdania: „jednak nie mniejszy niż 90 minut.” Nie ma bowiem uzasadnienia wymaganie zapewnienia ciągłości dostawy energii elektrycznej do urządzenia przeciwpożarowego przez 90 minut, skoro wymagany czas pracy tego urządzenia może być krótszy.

W ust. 3 i 5 wprowadzono odpowiednie powołania na postanowienia Polskich Norm - patrz „Uzasadnienie ogólne” pkt (2). Odwołanie się w ust. 5 do klasyfikacji PH przewodów i kabli wynika z postanowień Polskiej Normy PN-EN 50200:2003.

Ad. pkt 39 – § 192

Dotychczasowe wymagania rozporządzenia w zakresie instalacji telekomunikacyjnej były, jak wykazała praktyka branżowa, niewystarczające z punktu widzenia jej zabezpieczenia przed nielegalnym dostępem i przestępczego korzystania przez osoby nieuprawnione z usług telekomunikacyjnych na koszt abonenta.

Proponowane przepisy określają warunki mające na celu należyte zabezpieczenie instalacji przed powyższymi zagrożeniami.

Ad. pkt 40 – § 196 ust. 2 i 3

Dla podwyższenia komfortu użytkowania uzupełniono przepis o konieczności stosowania zabezpieczeń przeciwdrganiowych dla urządzeń i instalacji dźwigowych; wprowadzono powołania na odpowiednie wymagania określone w Polskich Normach.

Ad. pkt 41 – § 198 ust. 3

Postanowienia zawarte w ust. 3 przeniesiono do ustępu „zbiorczego”, a mianowicie do ust. 1a w § 183.

Ad. pkt 42 – § 204 ust. 7

Wprowadzono dodatkowe wymagania wynikające z analizy przyczyn katastrof (zawalenie się hali wystawowej w Katowicach) lub stanów zagrożenia występujących w budynkach użyteczności publicznej, takich jak: hale widowiskowe, sportowe, wystawowe itp.

Ad. pkt 43 – § 207 ust. 2

Uściślono zakres regulacji dodając (co jest zgodne ze stanem faktycznym ujętym w przepisach odrębnych), że dotyczą one także wymiarów schodów; wprowadzono także zmiany redakcyjne. Porównując z poprzednią wersją projektu – rozszerzono zakres powołanych przepisów („§ 2 ust. 2”) dodając ust. „3a”, w związku z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 6 listopada 2008 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 201, poz. 1238 i Nr 228, poz. 1514), zwanym dalej „*rozporządzeniem zmieniającym z dnia 6 listopada 2008 r.*”

Ad. pkt 44 – § 208 ust. 2 pkt 2 i ad. 45 - § 208a

W związku z ustanowieniem nowej Polskiej Normy PN-EN 13501-1:2004 *Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków. Część 1: Klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień*, która przez pewien czas będzie funkcjonowała jednocześnie z dotychczasowymi Polskimi Normami, niezbędne jest wprowadzenie zarówno zmian redakcyjnych w ust. 2 pkt 2, jaki i dodanie nowego § 208a, odsyłającego w ust. 1 do nowego załącznika do rozporządzenia nr 3. W załączniku tym przyporządkowano stosowane w rozporządzeniu cechy palności wyrobów budowlanych, odpowiadającym im klasom reakcji na ogień, według wyżej wymienionej nowej normy. Pozwoli to na stosowanie dotychczasowej (polskiej) klasyfikacji cech palności, a równocześnie sukcesywne przechodzenie na nowy system klasyfikacyjny (europejski).

Postanowienia zawarte w § 208a ust. 4 wynikają z faktu, że w powołanej Polskiej Normie PN-EN 13501-2:2005 wprowadzono, z uwagi na izolacyjność, kryteria I₁ i I₂ (przedtem było tylko kryterium I). Uznano, że dla drzwi przystankowych do dźwigów dopuszcza się określenie odporności ogniowej zgodnie z postanowieniami Polskiej Normy PN-EN 81-58:2005.

Ust. 5 wprowadza konieczne powołanie się na postanowienia Polskiej Normy PN-EN 13501-2:2005 w zakresie dymoszczelności drzwi S_m.

Ad. pkt 46 – § 212 ust. 3 i 4

W ust. 3, we wprowadzeniu do tablicy usunięto niespójne z jej zawartością ograniczenie do budynków „niskich (N)”, poprawiając także redakcję tego wprowadzenia.

W ust. 4 wprowadzenie do tablicy uzupełniono w ten sposób, że zakres jej obowiązywania rozszerza się o budynki inwentarskie (IN), które ze względu na analogiczne zagrożenia pożarowe, powinny charakteryzować się taką samą odpornością pożarową, jak budynki produkcyjne i magazynowe (PM).

Wprowadzono jednocześnie konieczne odniesienie do § 282, z którego wynika, że budynki IN o kubaturze do 1500 m³ nie są poddane wymaganiom tablicy.

Ad. pkt 47 – § 214

Wprowadzono, zgodnie z terminologią stosowaną w aktualnych Polskich Normach określenie: *samoczynne urządzenia gaśnicze*.

Ad. pkt 48 – § 216

W tabeli skorygowano, zgodnie z klasyfikacją europejską, klasy odporności ogniowej przekryć dachów – nie występuje klasa E, lecz klasa R E. W kolumnie 5 wprowadzono zmiany również wynikające z zasad klasyfikacji europejskiej. Poprzez dodanie uwagi nr 5 wyjaśniono, że klasy odporności elementów budynku dotyczą także złączy i dylatacji pomiędzy tymi elementami.

Nowe ujęcia przepisów w zmienionych ustępach polegają na tym, że rozwija w sposób bardziej uporządkowany i łatwiejszy w stosowaniu ciąg przepisów określających wymagania generalne, a następnie wprowadza szereg zwolnień od tych wymagań dla określonych przypadków szczególnych i pod określonymi warunkami.

Dokonane uzupełnienia zapewniają lepszą ochronę pożarową budynków, przy większej elastyczności projektowej.

Ad. pkt 49 – § 218 ust. 1

Wprowadzono zmiany redakcyjne mające na celu podkreślenie faktu, że nierozprzestrzenianie ognia związane jest – w terminologii UE – z przekryciem dachu (R E 30); wymagania dla konstrukcji dachu określone są przez odpowiednią odporność ogniową (R 30).

Ad. pkt 50 – § 219 ust. 1

Treść ust. 1 gruntownie zmieniono w kierunku nadania mu jasności i wyeliminowania nakładania się z przepisami § 216.

Zastosowano prawidłową terminologię, wprowadzając sformułowanie *przekrycie dachu* w miejsce zastosowanego w rozporządzeniu sformułowania *przekrycie budynku*, a dalsze wymagania ograniczono tylko do izolacji cieplnej przekrycia żądając jej oddzielenia od wnętrza budynku przegrodą o klasie odporności ogniowej nie mniejszej niż R E 15. Uzupełnienie o kryterium R wynika z faktu, że przegroda, o której mowa, jest częścią nośną (konstrukcyjną).

Ad. pkt 51 – § 220 ust. 1

Wprowadzenie kryterium R do kolumny odnoszącej się do stropów wynika z faktu, że jest to część nośna (konstrukcyjna) budynku.

Ad. pkt 52 – § 227 ust. 4

Doprecyzowano przepis wskazując, że dotyczy on budynków wielokondygnacyjnych.

Ad. pkt 53 – § 229 i ad. pkt 54 – § 230 ust. 2

Wprowadzono, zgodnie z terminologią stosowaną w aktualnych Polskich Normach określenie: *samoczynne urządzenia gaśnicze*.

Ad. pkt 55 – § 232 ust. 3 i 7

W ust. 3 usunięto niewystępujące w odniesieniu do przewodów i kabli pojęcie: *elektroenergetyczne*, zastępując go wyrazem: *elektryczne*.

Proponowane w ust 7 sformułowanie warunków na jakich dopuszcza się stosowanie otworów w ścianach, w strefach pożarowych PM, ma postać wymagania funkcjonalnego, a nie, jak obecnie, postać konkretnego rozwiązania konstrukcyjno-materiałowego. Jest to zgodne z podstawową zasadą kierunkową przyjętą przy formułowaniu przepisów rozporządzenia (performance concept).

Ad. pkt 56 – § 234 ust. 3

Zmiana ma na celu doprowadzenie do jednoznacznej redakcji tekstu tego przepisu, bez odwoływania się do ust. 1. W końcowej części ustępu wprowadza się nowe określenie, z którego wynika, że wymaganie odnosi się do ścian i stropów *danego* pomieszczenia.

Ad. pkt 57 – § 235 ust. 3

Zmiana ma na celu doprecyzowanie przepisu polegające na wskazaniu, że odnosi się on nie do dachu lecz wyłącznie do przekrycia dachu.

Ad. pkt 58 – § 236 ust. 6

Zmiana redakcyjna mająca na celu jednolite odwoływanie się w treści rozporządzenia do wskaźnika określającego powierzchnię pomieszczenia.

Ad. pkt 59 – § 237 ust. 6 pkt 1

Uzasadnienie, jak do zmiany w § 230 ust. 2.

Ad. pkt 60 – § 240 ust. 4

W punkcie 2 tego ustępu należało uściślić, że otwarcie drzwi powinno nastąpić samoczynnie w wyniku stwierdzenia pożaru przez system wykrywania dymu.

Ad. pkt 61 – § 246 ust. 2 i 3

Zmiana polega na objęciu wymaganiami wyposażenia w urządzenia zapobiegające zadymianiu klatek schodowych i przedsionków przeciwpożarowych, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem tych z nich, które w budynkach wysokich stanowią drogi ewakuacyjne wyłącznie dla stref pożarowych ZLIV i PM.

Ad. pkt 62 – § 253

W związku z istnieniem Polskiej Normy dotyczącej dźwigów dla straży pożarnej w ust. 1 wprowadza się stosowne odniesienie do tej normy, a także ogranicza liczbę wymagań, tylko do tych, które w tej normie nie występują. Ponadto wprowadzono zmianę terminologiczną – usunięto słowo *użytkowa*, gdyż przepis odnosi się do każdej kondygnacji. Pozostałe wymagania ujęto w ust. 2 -4.

Ad. pkt 63 – § 254 i 255

Przepisy te zawierają zbędne wymagania dotyczące izolacyjności ogniowej I dla drzwi do dźwigu dla ekip ratowniczych; odpowiednie wymagania określone są w § 253.

Ad. pkt 64 – § 256 ust. 4 pkt 1

Doprecyzowano nazewnictwo wprowadzając określenie *stałe samoczynne urządzenia gaśnicze wodne*.

Ad. pkt 65 – § 258 ust. 1 i 1a

Patrz „Uzasadnienie ogólne” pkt (1 i 2).

Ad. pkt 66 – § 259 ust. 2

Uzasadnienie, jak do zmiany w § 232 ust. 3.

Ad. pkt 67 – § 261

Zmiany o charakterze porządkująco-redakcyjnym wynikające z aktualnego stanu normalizacji w regulowanym zakresie.

Ad. pkt 68 – § 266 ust. 1

Konieczne było uściślenie wymagań, aby w sposób jednoznaczny wskazać, że wszystkie wyroby budowlane, z których wykonywane są przewody spalinowe i dymowe powinny być niepalne.

Ad. pkt 69 – § 268 ust. 2, 4 i 5

W ust. 2 wymaganie granicznej temperatury, równej 110°C, odniesiono jednoznacznie do powietrza. W ust. 4 wprowadzono klasę odporności ogniowej elementu oddzielenia przeciwpożarowego z uwagi na kryterium szczelności ogniowej, izolacyjności ogniowej i dymoszczelności (E I S), co wynika z aktualnych uregulowań europejskich przyjętych w Polskich Normach.

Ad. pkt 70 – § 270

Nowe ujęcie postanowień tego paragrafu wynika z aktualnego stanu wiedzy w dziedzinie projektowania instalacji mechanicznej wentylacji oddymiającej oraz elementów grawitacyjnej wentylacji oddymiającej. W porównaniu z poprzednią wersją projektu – dokonano zmian redakcyjnych ust. 2-6 w związku z aktualnym stanem Polskich Norm, tj. wprowadzono do projektowanego przepisu postanowienia zatwierdzonej w 2008 r. Polskiej Normy „klasyfikacyjnej” w zakresie odporności ogniowej elementów systemów kontroli rozprzestrzeniania dymu (PN-EN 13501-4:2008).

Ad. pkt 71 – § 271 ust. 9, ad. 72 - § 272 ust. 2

Uzasadnienie, jak do zmiany w § 235 ust. 3.

Ad. pkt 73 – § 273

Uwzględniając istnienie w krajach europejskich łagodniejszych wymagań dotyczących odległości zbiorników naziemnych oleju opałowego od budynków PM i IN, w ust. 3 dodatkowo wprowadza się dla tych budynków odległość zmniejszoną do 10 m, pozostawiając dotychczasowy warunek 20 m dla budynków ZL.

W ust. 4 wprowadza się warunek umożliwiający dalsze zmniejszenie odległości, o której mowa w ust. 3 do 3 m – przy uzasadnieniu podanym w tym ustępie.

W ust. 6 wprowadzono uściślenie mówiące o tym, że wymaganie zachowania odległości 3 m odnosi się do budynków ZL, przy zapewnieniu, iż urządzenia spustowe, oddechowe i pomiarowe zbiornika na olej opałowy będą się znajdowały w odległości nie mniejszej niż 10 m. Podano także, że regulowaną odległość należy mierzyć do płaszcza zbiornika oraz ulepszono redakcję ustępu.

Konsekwencją przyjęcia modyfikacji ust. 3, 4 i 6 jest konieczność wprowadzenia nowego ust. 7, regulującego odległość zbiornika od budynków PM i IN wykonanych z materiałów niepalnych.

Ad. pkt 74 - § 274 ust. 3

Patrz „Uzasadnienie ogólne” pkt (1 i 2).

Ad. pkt 75 – § 277

Analizy wskazują, że w ust. 1 pkt. 2, , bez szkody dla bezpieczeństwa pożarowego, możliwe jest złagodzenie warunku dopuszczalnej powierzchni strefy pożarowej w podziemnym garażu zamkniętym z 2 500 m² na 5 000 m², pozostawiając bez zmian dotychczasowe wymaganie odnoszące się do garaży nadziemnych.

Zmiana w ust. 2 pkt 1 ma charakter terminologiczno-porządkowy (nowe nazewnictwo), natomiast w pkt 2 powiększono dopuszczalną wysokość prześwitu nad ścianą pod stropem z 0,2 na 0,5 m co jest możliwe bez zmniejszenia realnego poziomu bezpieczeństwa pożarowego.

W ust. 3 wprowadzono złagodzenie wymagania przepisu, odnosząc go tylko do garażu o strefie pożarowej obejmującej więcej niż jedną kondygnację, a nie - tak jak jest to obecnie - do garażu ze wspólnymi wjazdami dla dwóch lub więcej poziomów.

W ust. 4 wprowadzono jednoznaczny zapis ograniczający – ze względów bezpieczeństwa - powierzchnię całkowitą garażu bez samoczynnych urządzeń oddymiających (niezależnie od podziału garażu na strefy pożarowe).

W ust. 5 warunek stosowania jedynie kryterium szczelności ogniowej (E) dla przewodów wentylacji oddymiającej uzależniono od zastosowania rozwiązania, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, a nie od

zastosowania stałego urządzenia tryskaczowego. Stanowi to pożądane złagodzenie dotychczasowego przepisu.

Ad. pkt 76 – § 278 ust. 1

Wprowadza się niezbędne doprecyzowanie polegające na wskazaniu, że chodzi o długość przejścia do „najbliższego” wyjścia ewakuacyjnego.

Ad. pkt 77 – § 287 pkt 5 i ad. pkt 78 – § 288 pkt 6

W związku ze skierowaniem do ustanowienia nowej Polskiej Normy PN-EN 1838 *Zastosowanie oświetlenia – Oświetlenie awaryjne*, wprowadzającej zunifikowane w Europie nazewnictwo, konieczne jest dokonanie odpowiednich zmian przepisów rozporządzenia. I tak zamiast określić *oświetlenie awaryjne (bezpieczeństwa i ewakuacyjne)* obecnie należy stosować określenie *oświetlenie awaryjne (zapasowe lub ewakuacyjne)*.

Ad. pkt 79 – § 293 ust. 6

Zmiana wynikająca z aktualnego stanu wiedzy odnośnie do urządzeń oświetleniowych instalowanych na zewnątrz budynku.

Ad. pkt 80 – § 298 ust. 1

W ust. 1 wprowadzono dodatkową regulację dla często stosowanych obecnie rozwiązań technicznych, jakimi są szklane elementy balustrad.

Ad. pkt 81 – § 302 ust. 4

Wprowadzono konieczne regulacje podnoszące bezpieczeństwo użytkowania budynków przeznaczonych na zbiorowy pobyt dzieci i osób niepełnosprawnych.

Ad. pkt 82 – § 323 ust. 2 pkt 4

Dla potrzeb ochrony przed hałasem konieczne staje się wzięcie pod uwagę niekorzystnego wpływu na przebywanie ludzi, jakie wywołuje tzw. hałas pogłosowy.

Ad. pkt 83 – § 324, ad. pkt 84 – § 325 i ad. pkt 85 – § 326

Uzupełniono postanowienia tych paragrafów o powołanie się w nim szeregu Polskich Norm odnoszących się do akustyki budowlanej, oceny wpływu drgań na ludzi i pomiarów izolacyjności akustycznej w budynkach, a także izolacyjności akustycznej elementów budowlanych.

Ad. pkt 86 – Załącznik nr 1

Treść załącznika 1 została zaktualizowana przez wprowadzenie do wykazu, tych norm, które zostały zatwierdzone po ostatniej nowelizacji rozporządzenia oraz przez usunięcie z niego norm wycofanych. Zakres aktualizacji załącznika jest obszerny, co jest spowodowane intensywną ewolucją zbioru Polskich Norm, następującą w wyniku przenoszenia do tego zbioru norm europejskich. Proces ten jest związany z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej oraz uzyskaniem członkostwa PKN w Europejskim Komitecie Normalizacji.

Patrz także „Uzasadnienie ogólne” pkt (1 i 2).

Przy tym, w porównaniu z poprzednią wersją projektu - dokonana została zmiana w pozycjach lp. 16 i 69 wynikająca z *rozporządzenia zmieniającego z dnia 6 listopada 2008 r.*

Ponadto - w porównaniu z poprzednią wersją projektu – w związku z aktualnym stanem Polskich Norm, dokonano zmian redakcyjnych w pozycjach lp.1-3, 41, 48-51, 53, 55, 57, 61-62, 64-65, 67 i 70, natomiast lp. 6 i 9 usunięto.

Ad. pkt 87 – Załącznik nr 3

Patrz „Uzasadnienie ogólne” pkt (2).

Ad. § 3

Konieczność wejścia w życie z dniem ogłoszenia przepisów zawartych w § 179 wynika z faktu, że środowisko budowlane oczekuje na wprowadzenie tych przepisów od 2005 r., kiedy utraciło moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z 20 września 2000 r. *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowania*, zawierające regulacje dotyczące przydomowych zbiorników na gaz.

Obecnie, przepisy zawarte w § 179 stosowane są na podstawie odstępstw od przepisów techniczno-budowlanych (zgodnie z art. 9 ustawy – *Prawo budowlane*) udzielanych przez właściwe organy po uzyskaniu upoważnienia ministra; do Ministerstwa Infrastruktury miesięcznie napływa ponad 50 takich spraw. Interes społeczny wskazuje więc na konieczność jak najszybszego uregulowania tych spraw.

W związku z wprowadzeniem zmian wynikających z *rozporządzenia zmieniającego z dnia 6 listopada 2008 r.* dokonana została zmiana punktów w § 1, dlatego w § 3 – w porównaniu z poprzednią wersją projektu – należało dokonać korekty numeru powoływanego przepisu (§ 1 pkt 33 zamiast § 1 pkt 34).

Ponadto, w porównaniu z poprzednią wersją projektu, w wyniku aktualizacji projektu uwzględniającej *rozporządzenie zmieniające z dnia 6 listopada 2008 r.*:

- zrezygnowano ze zmiany § 155 ust. 3 (dawny § 1 pkt 26) z uwagi na identyczność uregulowania.
- zrezygnowano ze zmiany § 321 (dawny § 1 pkt 83) z uwagi na dokonaną już zmianę.

Ad. OSR

MI – wynikiem konsultacji były zgłoszone uwagi, które posłużyły do opracowania aktualnego projektu nowelizacji rozporządzenia.

Nieuwzględnienie wszystkich zgłoszonych uwag wynika z ograniczenia zakresu nowelizacji. Za konieczne uznano:

- wprowadzenie zmian dostosowawczych w dziedzinie bezpieczeństwa pożarowego wynikających z członkostwa Polski w Unii Europejskiej, a mianowicie europejskiej klasyfikacji ogniowej; przepisy powinny umożliwiać stosowanie w Polsce wyrobów budowlanych wprowadzanych legalnie do obrotu na jednolitym rynku europejskim i znakowanych CE; wprowadza się załącznik, który pozwala na jednoczesne stosowanie (w okresie przejściowym) dwóch systemów klasyfikacji ogniowej wyrobów i materiałów – dotychczasowego krajowego występującego w rozporządzeniu i klasyfikacji europejskiej,
- uwzględnienie w przepisach ewolucji zbioru Polskich Norm uzupełnianego o normy europejskie, zatwierdzone przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN, CENELEC) i Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO),
- wprowadzenie zmian, w efekcie których nastąpi lepsze poszanowanie praw właścicieli sąsiadujących ze sobą nieruchomości, szczególnie przy wznoszeniu budynków blisko lub na granicy z sąsiednią działką budowlaną oraz przy zabudowie działek wąskich; zmiana ta umożliwia także racjonalizację związanych z tą problematyką procedur administracyjnych.

Uwagi wychodzące poza obecny zakres nowelizacji zostaną uwzględnione przy następnych pracach nowelizacyjnych, przewidywanych po - trwającej obecnie - nowelizacji ustawy-*Prawo budowlane*.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Celem wprowadzenia rozporządzenia zmieniającego obowiązujące rozporządzenie ministra infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, z późn. zm.) jest potrzeba jego aktualizacji spowodowana wprowadzeniem do zbioru Polskich Norm nowych norm europejskich i międzynarodowych, a także potrzeba dostosowania zawartych w rozporządzeniu wymagań do aktualnego stanu wiedzy.

2. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Rozporządzenie stosowane jest przez podmioty dokonujące zgłoszenia lub opracowujące projekt budowlany dla otrzymania pozwolenia na budowę

3. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został skonsultowany z następującymi organami, instytucjami i organizacjami pozarządowymi:

- 1) Business Centre Club
- 2) Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Pracy; ul. Czerniakowska 16, 00-701 Warszawa; oinip@ciop.pl
- 3) Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Budownictwa Ogólnego; ul. Wierzbowa 11, 00-094 Warszawa; cobpbo_bn@poczta.onet.pl
- 4) Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Betonów „Cebet”; ul. Marywilska 42b; info@cebet.waw.pl
- 5) Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Techniki Instalacyjnej “Instal”; ul. Ksawerów 21, 02-656 Warszawa; cobrti@cobrti.internetdsl.pl
- 6) Echo Investment S.A.
- 7) Fabryka Cisy; ul. Potockiej 45b, 60-211 Poznań
- 8) Fabryka Styropianu ARBET Sp.j.
- 9) Fundacja Poszanowania Energii
- 10) Główny Urząd Nadzoru Budowlanego; ul. Krucza 38/42, 00-512 Warszawa; – kancelaria@gunb.gov.pl
- 11) Instytut Nafty i Gazu; ul. Lubicza 25, 31-503 Kraków; office@inig.pl
- 12) Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa; ul. Targowa 45, 03-728 Warszawa; igpik@igpik.waw.pl
- 13) Instytut Rewitalizacji Miast; sekretariat@irm.krakow.pl
- 14) Instytut Rozwoju Miast; ul. Cieszyńska 2, 30-015 Kraków; sekretariat@irm.krakow.pl
- 15) Instytut Techniki Budowlanej; ul. Filtrowa 1, 00-611 Warszawa; itb@itb.pl
- 16) Izba Architektów Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowa Rada Izby Architektów; ul. Foksal 2, 00-366 Warszawa; izba@izbaarchitektow.pl
- 17) Izba Projektowania Budowlanego; ul. Śliska 52, 00-826 Warszawa; ipb@ipb.org.pl
- 18) Izba Gospodarcza Gazownictwa; ul. Kasprzaka 25, 01-224 Warszawa; Office@igg.pl
- 19) Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej; ul. Podchorążych 38, 00-463 Warszawa; dratajczak@kgpsp.gov.pl
- 20) Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości;
- 21) Konfederacja Pracodawców Polskich; ul. Brukselska 7, 03-973 Warszawa; kpp@kpp.org.pl
- 22) Korporacja Kominiarzy Polskich, Zarząd Główny; ul. Katowicka 55, 45-061 Opole; zgkpp.opole@op.pl
- 23) Korporacja Przedsiębiorstw Budowlanych UNI-BUD; Al. Jana Pawła II 70, lok. 100, 00-175 Warszawa; unibud@neostrada.pl
- 24) Krajowa Izba Gospodarcza; ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa; aarendarski@kig.pl
- 25) Krajowa Izba Urbanistów, Krajowa Rada Izby Urbanistów; ul. Mokotowska 4/6, 00-641 Warszawa; biuro@izbaurbanistow.pl
- 26) Krajowa Sekcja Budownictwa NSZZ SOLIDARNOŚĆ; ul. Klimeckiego 24, 30-705 Kraków; solidarnosc@chemobudowa.pl
- 27) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych; ul. Kopernika 36/40. 00-924 Warszawa; guz@opzz.org.pl

- 28) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Producentów Zabezpieczeń Przeciwpożarowych i Sprzętu Ratunkowego; biuro@ospzpisr.com.pl
- 29) Polska Federacja Organizacji Zarządców i Administratorów Nieruchomości;
- 30) Polska Izba Gospodarcza Energii Odnawialnej; ul. Gotarda 9, 02-683 Warszawa; pigeo@pigeo.org.pl
- 31) Polska Izba Inżynierów Budownictwa, Krajowa Rada; ul. Mazowiecka 6/8, 00-048 Warszawa; biuro@piib.org.pl
- 32) Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa; piphb@wp.pl
- 33) Polska Korporacja Techniki Sanitarnej, Grzewczej, Gazowej i Klimatyzacji; ul. Koniczynowa 11, 03-612 Warszawa; sggik@sggik.pl
- 34) Polska Organizacja Gazu Płynnego; ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa; biuro@pogp.pl
- 35) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwa SA;
- 36) Polskie Okna i Drzwi, Związek Producentów, Dostawców i Dystrybutorów; biuro@okna.org.pl
- 37) Polskie Towarzystwo Walki z Kalectwem, Zarząd Główny; ul. Oleandrów 4 m. 10, 00-629 Warszawa; tewuka@poczta.onet.pl
- 38) Polski Komitet Normalizacyjny; ul. Świętokrzyska 14, 00-050 Warszawa; zbdsekr@pkn.pl
- 39) Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa, Zarząd Główny; ul. Świętokrzyska 14, 00-050 Warszawa; biuro@zgpzibt.org.pl
- 40) Polski Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych, Zarząd Główny; ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa; biuro@pzits.pl
- 41) Polski Związek Firm Deweloperskich; ul. Żurawia 32/34, 00-515 Warszawa; biuro@pzfd.pl
- 42) Polski Związek Producentów Płyt Warstwowych PAMA; ul. Towarowa 1a, 64-600 Oborniki; kontakt@plytywarstwowe.com.pl
- 43) Spółdzielnia Pracy Kominiarzy;
- 44) Stowarzyszenie Architektów Polskich, Zarząd Główny; ul. Foksal 2, 00-950; zg@sarp.org.pl
- 45) Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Zarząd Główny; ul. Świętokrzyska 14, 00-050 Warszawa; sep@sep.com.pl
- 46) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Pożarnictwa, Zarząd Główny; ul. Świętokrzyska 14A, 00-050 Warszawa; sitp@wa.home.pl
- 47) Stowarzyszenie KOMINY POLSKIE;
- 48) Stowarzyszenie Na Rzecz Systemów Ociepleń;
- 49) Stowarzyszenie Polska Wentylacja;
- 50) Stowarzyszenie Polskich Energetyków, Zarząd Główny; ul. Stępińska 60, 00-739 Warszawa; speow@onet.pl
- 51) Stowarzyszenie Producentów Ceramiki Poryzowanej;
- 52) Stowarzyszenie Producentów Pap; biuro@sppap.pl
- 53) Stowarzyszenie Producentów Styropianu; info@styropiany.pl
- 54) Stowarzyszenie Producentów Wełny Mineralnej i Szklanej; stowarzyszenie@miwo.pl
- 55) Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji; ul. Sapieżyńska 10a, 00-215 Warszawa; integracja@integracja.org.pl
- 56) Stowarzyszenie Wykonawców Dachów Płaskich i Fasad; katarzyna.wiktorska@dafa.com.pl
- 57) Towarzystwo Urbanistów Polskich, Zarząd Główny; ul. Lwowska 5 lok. 100, 00-660 Warszawa; zg@tup.org.pl
- 58) Urząd Dozoru Technicznego; ul. Szczęśliwicka 34, 02-353 Warszawa; udt@udt.gov.pl
- 59) Zakład Badawczo-Doświadczalny Gospodarki Ciepłej, Materiałowej i Ochrony Środowiska INNOVEX;
- 60) Związek Pracodawców - Producentów Materiałów Budowlanych; ryszardkowalski@gmail.com.pl
- 61) Związek Producentów Ceramiki Budowlanej i Silikatów; biuro@związek.fdf.pl
- 62) Związek Zawodowy „Budowlani”; ul. Mokotowska 4/6, 00-641 Warszawa; budowlani@zzbudowlani.pl

Projekt rozporządzenia opublikowany został na stronach internetowych Ministerstwa Budownictwa (Ministerstwa Infrastruktury).

W trakcie procesu legislacyjnego nie wpłynął żaden wniosek od podmiotów prowadzących działalność lobbingsową, zgodnie z ustawą z 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

4. Pływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu

5. Wpływ regulacji na rynek pracy

Brak wpływu

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu

9. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ponieważ projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne w rozumieniu przepisów rozporządzenia RM z 23 grudnia 2002 r. w *sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039), został on poddany procedurze notyfikacji stosownie do § 9 tego rozporządzenia.